

“Siz çocuk öldürmesini iyi bilirsiniz”

Bugünün Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, yıllar önce başbakan olduğu dönemde “One Minute” dediği Davos’taki o meşhur basın toplantısında İsrail Başbakanına “siz çocuk öldürmesini iyi bilirsiniz” diyerek, Gazze’de İsrail uçaklarının sahilde top oynarken bombalarla katlettiği Filistinli çocukları hatırlattı.

Yıllar sonra Roboski’de aynı şey kendi emriyle yapıldı. Uçak bombaları ile katledilen 34 insanımızdan 21’i çocuktuktu ve Erdoğan’ın emriyle Filistinli çocukların kaderine bir kez daha ortak oldular. Bu Erdoğan’ın elindeki ilk çocuk kanı değildi belki ama en görünür olanı oldu.

Analiz 08

“Zaman”sız özgür basınlar dileğiyle

17-25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu ile doruk noktasına ulaşan AKP ve Gülen Cemaati arasındaki çatışma artarak ve birden çok cepheye çeşitlenerek devam ediyor. Düne kadar işçi ve emekçi kitlelere, Kürt ulusu ve azınlık milliyetlere saldırı ve düşmanlıkta siperdaş olan iki kligin arasındaki “it dalaşı”nın sebebi

ise çokça dile getirdiğimiz ve yazıya aktardığımız üzere iktidar savaşından başka bir şey değil. Bu iktidar savaşında iki taraflı saldırılardan sonucusu tam da 17-25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu’nun yıldönümü yaklaşmışken, AKP iktidarı tarafından gerçekleştirildi.

Analiz 09



özgür gelecek

Haftalık

Sayı: 19

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

25-31 Aralık 2014

Özgür Gelecek’ten

**Halkız biz;
her şeye muktediriz!**

“Kimse bu özgüveni, yıkmaya, tahrip etmeye muktedir olmayacaktır.”

Erdoğanlılardan Ahmet Davutoğlu 21 Aralık günü AKP Ankara İl Kongresi’nde sarf ettiği bu sözleri ile “Güvenlik Paketi”nin neye hizmet ettiğini açıklarken günler öncesinde T. Kürdistanı’nda yine bu paket çerçevesinde Kadir Çakmak isimli bir çocuğu katletti.

Faşizmin doruklarını yaşadığımız ve “Güvenlik Paketi” ile yaşamaya devam edeceğimizin garantisinin verildiği bugünlerde Maraş Katliamı’nı anma programına izin vermeden, protesto yürüyüşlerine kolluk kuvvetlerini yığan AKP iktidarı, bir yandan halkın öfkesinden korkarken diğer yandan da Gülen Cemaati ile 1 yıldır sürdürdüğü “it dalaşı”nı 14 Aralık’ta Zaman gazetesine yapılan operasyonla devam ettiriyor.

Süreçle ilgili makale ve haberlere gazetemiz sayfalarından ulaşabilirsiniz.

Emekçinin Gündemi

28 Aralık’ta Söğütluçeşme’ye...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

YDK: Poliste “YDK” korkusu türedi

Sayfa 07

Gündem

Saray dalaşı!

Sayfa 03

Pusula

Saraylar inşa edilirken

Ebu Zer’i anmak...

Sayfa 11

Saraylar saltanatlar çöker...



“kan susar bir gün
zulüm biter.
menekşeler de açılır üstümüzde
leylaklar da güler.
bugünlerden geriye,
bir yarına gidenler kalır
bir de yarınlar için direnenler...”

(Adnan Yücel)

Birileri saltanatlarını sağlama almak isterken halk bıkmadan usanmadan onların zulmüne, katliamlarına karşı başkaldırmaya, direnmeye ve savaşmaya devam ediyor. Bu yolda ansızın düşenler de oluyor elbette; tıpkı Arin, Suphi, Kader, Sibel ve niceleri gibi...

Ama savaş onlarla büyümeye devam ediyor ve edecek. Ta ki katillerin saltanatı yıkılıncaya dek!

Patron-sendika el sıkıştı;
işçiye sefalet kaldı!



Emek 04

“Bugün Urmiye,
Kürdistan’ın
kalbidir!”

Denge Azad 06

Direnene bir destan,
direnene “çuval”



Kobani 13

28 Aralık’ta
Kadıköy’e,
işçi sınıfının
sesini
yükseltmeye!

Yaşamın İçinden 02

DDSB kampanya çalışmalarından...

DDSB, “**Birleş örgütlen asgari yaşama diren**” şiarlı kampanya çalışmalarını sürdürüyor; 28 Aralık’ta Kadıköy’de düzenleyeceği eylem çağrısına devam ediyor.

İstanbul:

Gülsuyu

18 Aralık günü Maltepe Beşçeşmeler’de afişleme çalışmaları ve broşür dağıtımı yapıldı. Ajitasyonda “**İşçiler, emekçiler, daha iyi bir yaşam için asgari yaşamak istemiyor**” denildi. Halk asgari ücret kampanyasına ve sendikali oldukları için işten atılan işçiler için açtığımız standı yoğun ilgi gösterdi.

Stant çalışmasının ardından tekrar bildiri dağıtımı ve kuşlamayla devam edildi. Bildiri dağıtımı sırasında “**Maltepe işçisi yalnız değildir**”, “**Susma haykır taşeronla hayır**” gibi sloganlar da atıldı.

Sarıgazi

15 ve 18 Aralık’ta, işçilerin işe gidiş saati olan 6.00 ve 8.00 arası Sarıgazi Demokrasi Caddesi’nde bildirimimizi dağıttık. İşçilerin yoğun ilgisinin olduğu dağıtımda tekstil işçisi olan kadın bir işçi ve özel güvenlik olan bir işçi bildirilerden fazla alarak işyerlerinde dağıtmak istediğini belirttiler ve “*ne kadar kişiye ulaşırsa o kadar haksızlıkları bilir ve kendi haklarını aramayı öğrenirler*” dediler. 17 Aralık akşamı Sarıgazi Yenidoğan Mahallesi’nde afiş ve bildiri çalışması yapıldı. Yoğun bir şekilde evlere ve kahvelere bildirilerin dağıtımı yapılırken 21 Aralık’ta Sarıgazi’de ve 28 Aralık’ta Kadıköy’de yapılacak olan yürüyüşe çağrı yapıldı.

Asgari ücretle ilgili çalışmalar 18 Aralık akşam 18.00’de Demokrasi Caddesi ve Belediye durağında açılan stant çalışması ve bildiri dağıtımının yanı sıra Taşdelen Aydınlar Mahallesi’nde afiş ve bildiri dağıtımı ile devam etti.

Gazi Mahallesi

16 Aralık Salı günü öncelikle İsmetpaşa Caddesi üzerinde bulunan Cem-evi’nin önünde stant çalışması yapıldı. Mahallenin birçok yerinde afiş ve yazılama yapıldı. Yine, İsmetpaşa Caddesi üzerindeki bir inşaat alanına “**Asgari Ücret Köleliktir. 28 Aralık’ta Kadıköy’e**” yazılı DDSB imzalı pankart asıldı.

Altınşehir

14 Aralık Pazar günü Bayramtepe’de cadde üzerinde yapılan çalışmada bildiri ve fanzin dağıtımı yapıldı. Çalışmada ayrıca esnafa gazete dağıtımı da gerçekleştirildi. Daha sonra da Filistin Mahallesi olarak bilinen bölgede gazete ve bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Kocaeli/Gebze

Daha önce de Gebze’de afiş çalışması gerçekleştiren DDSB’liler 16 Aralık günü de Gebze’de bildiri dağıtımını yaptılar.

Beylikbağı ve Feniş Mahallelerinde, işçilerin yoğun olduğu bölgeler ve servis güzergahlarında bildiri dağıtımını gerçekleştiren DDSB’liler, birçok işçi ile de sohbet ederek 28 Aralık’ta Kadıköy’de gerçekleştirilecek olan “**Birleş, örgütlen; asgari yaşama diren**” yürüyüşüne de çağrıda bulundu.

28 Aralık’ta Kadıköy’e, işçi sınıfının sesini yükseltmeye!

Bir ayı aşkın bir zamandır asgari ücret üzerinden bir kampanya yürütüyoruz. Kampanya kapsamında 90 bin bildiri, 5 bin civarı afiş, 3 bin broşür ve 250 pankartı işçi sınıfı ve emekçilere ulaştırdık ve ulaştırmaya devam ediyoruz. İşçi sınıfının bu en büyük toplu sözleşmesinde, bir iki kurum dışında genelde sessizlikle geçirilen süreci tersine çevirmede bu sene daha canlı bir hat ölüyoruz. Artık daha çok sayıda kurum öyle ya da böyle asgari ücrete dair bir şeyler söyleme gereği duyuyor.

Asgari ücret kampanyası bizim için neden önemliydi? Kuşkusuz işçi sınıfının bütünü açısından asgari ücretin taşıdığı önem kampanyanın önemini de açıklamaya yetiyor. Böylesine önemli bir gündemi sessizlikle geçirmek olmazdı ve nitekim bu konuda birkaç yıldır daha da yukarılara taşınan bir hat izliyoruz. Fakat bizim açımızdan daha da üzerinde durulan sadece önemli bir süreci gündem etmek değil, aynı zamanda işçi sınıfına dönük A/P ve örgütlenme çalışmalarının daha sistematik ve nitelikli bir aşamaya taşınmasıdır. İşçi sınıfı mutlak sınırlarına ulaşan bir sömürü yaşıyor; bunun en bariz göstergesi taşeronlaştırma, örgütsüzlük, güvensizlik ve daha da önemlisi işçi katliamları bu kadar hat safhaya ulaşmışken buna dair bir mücadele ve örgütlenme yönelimi de kendi aciliyetini ortaya koyuyor.

İki yıl önce, Gezi İsyanı’nın hemen ardından gerçekleştirdiğimiz bir eğitim kampında, işçi sınıfından doğru gelişebilecek bir harekete ve bu alanda bir koyuş ihtiyacına vurgu yaptık. Halen işçi sınıfı nezdinde aynı dinamikler üzerinde bir süreci yaşıyoruz. Geçen zamanda, sınıfın durumu daha da gerilere düştü. Sınıfın bütününe etkisi altına alabilecek ciddi bir hareket gerçekleşmedi. Fakat Soma, Torunlar, Ermenek ve Yatağan gibi sınıfın bütününde bir anlam ifade eden katliam,



DDSB: “Birleş örgütlen asgari yaşama diren”

Tarih: 28 Aralık Pazar

Toplanma Saati: 12.30

Toplanma Yeri: Söğütluçeşme / Kadıköy

akabinde mücadele ve direnişler gerçekleşti. Bunun dışında da birçok direniş, grev ve örgütlenme mücadelesine tanık olduk; bu mücadeleler halen belli alanlarda devam ediyor.

İşçi sınıfı üzerindeki “**koyu kararlık**” gerçekliğini koruyor. Değerlendirme yaparken odaklanmamız gereken yer tam da burasıdır. Ekonomik kriz tartışmalarının yeniden gün yüzüne çıktığı ve egemenlerin işçi sınıfına ekonomik baskısının daha da artacağı bir süreçteyiz. Bunun ilk göstergesi asgari ücrete yapılması düşünülen zam oranı oldu. Yüzde 3+3 olarak düşünülen zam oranının aslında bir zamma tekabül etmediği açık ortadadır. Doğrudan bu zam oranının bugün işçi sınıfında bütünlüklü bir harekete yol açacağı iddia etmiyoruz. Ancak yüzde 3 ya da başka oranda yapılacak kölelik zammının, bir yıl içerisinde işçi sınıfını ücretler ve çalışma koşulları bakımından içine çekeceği olumsuz gerçekliği görebiliyoruz. Bu da önümüzdeki yılda da nelerle karşılaşacağımızı ortaya koyuyor.

Şimdi asgari ücret kampanyamızın

son haftasına girmiş bulunuyoruz. Aynı zamanda asgari ücretin belirleneceği tarih de yaklaşıyor. Çalışmalarımızı daha da yoğunlaştıracak ve gerçekleştireceğimiz kitlesel bir eylemle asgari ücret için 1800 TL talebimizi ve daha da önemlisi mücadelemizi daha da yükselteceğimizi herkese ilan edeceğiz. Asgari ücretin belirlenmesiyle beraber süreç bizim için bitmiş olmayacak. En az onun kadar önemli taşeronlaştırma ve işçi cinayetleri gibi konular üzerinden yeni kampanya ve çalışmalarımızı önümüze koyacağız.

Fakat şu an tüm odak noktamızı 28 Aralık’ta Kadıköy’de gerçekleştireceğimiz kitlesel eyleme vermek zorundayız. Bir ayı aşkın bir zamandır emeğini verdiğimiz kampanyamız, kendini en belirgin biçimde bu eylemde ifade edecektir. 28 Aralık’ta güçlü bir biçimde yükselteceğimiz ses işçi sınıfının sesi olmalı, işçi sınıfı ve emekçilere umut taşımalıdır. Tüm işçi ve emekçiler bu çağrıya ses vermeli, geleceğimizi ilgilendiren bu kritik meseleye sessiz kalmamalıdır.

DDSB, Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçilerinin yanında



Gülsuyu DDSB, direnişteki Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçileri ile dayanışma içerisinde olmaya devam ediyor.

atılmasının üzücü olduğunu, taleplerini Dekanlığa oradan da Rektörlüğe ileteceğini bildirildi.

Gülsuyu DDSB de direniş çadı-

rında işçilerle direnişin nasıl örüldüğü ve direnmenin hayatın her alanında olduğu konuları üzerine sohbet ettiler.

İşçilerin direnişinin sadece destekçisi değil, direnişin bir parçası olarak sonuna kadar bu direnişte yer alacaklarını belirten Gülsuyu DDSB, daha sonra, DİSK temsilcileri ile görüştü.

Direnişin 11. gününde de gerçekleştirilen ziyarette direniş işçilerinin yanına **Partizan, Yeni Demokrat Kadın, DDSB** sloganlarla ve alkış eşliğinde geldi.

Daha sonra da Maltepe Tugay yolundan Maltepe Belediye binasının önüne oradan da direniş çadırına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Çadırda işçilerle gerçekleştirilen sohbetin ardından sloganlarla çadırdan ayrılan DDSB’liler düzenli bir şekilde bu direnişi takip edeceklerini belirttiler.

17-25 Aralık 2013 tarihlerinde yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarına muhatap olan AKP iktidarı ve R. T. Erdoğan, Sarayına yerleşir yerleşmez, adeta saraydan adalet dağıtmaya başladı. Bu operasyonların yıl dönümüne denk gelecek şekilde, bir yandan bu operasyonları bir “darbe girişimi” olarak propaganda edip, bir zamanlar “aynı yolda beraber yürüdüğü” ve “ne istedilerse verdik”leri Gülen Cemaati’ne yönelik, polis şeflerinden sonra ilk geniş çaplı operasyonu gerçekleştirdi. Cemaatçi oldukları kamuoyu tarafından bilinen bazı isimler gözaltına alındı ve bir kısmı tutuklandı. Bizzat Gülen hakkında da yakalama kararı çıkarıldı.

AKP ve onun şefi Erdoğan, hem hakim sınıfların kendi aralarında yaşanan klik dalaşında yaşananları (Ergenekon, Balyoz gibi davaları), “kumpas” olarak tanımlayıp hem de halka karşı işlenen suçların gerçek sorumlusunun Gülen Cemaati olduğunu propaganda edip, çok iyi bildiği bir şeyi yaparak yine “mağdur”ları oynamaktadır. Bu operasyonların 2015 yazında yapılacak Genel Seçimlere doğru süreceği öngürülebilir. Burada dikkat edilmesi gereken husus gerçekleştirilen operasyonların sadece basit bir intikam alma amacıyla yapılmadığının bilinmesidir. AKP iktidarı deyim yerindeyse “bir taşla çok kuş vurma” hesabını yapmaktadır.

Elbette AKP ve onun şefi Erdoğan iktidarına ve kendi ailesine yönelik gerçekleştirilen operasyonların intikamını almak istemektedir. Ama “hesapların üstünde daha büyük bir hesap var”dır. Bu karşı operasyonlar aynı zamanda AKP açısından kendi saflarını tahkim etme ve özellikle de seçimlere doğru kendisine muhalif medyanın susturulmasını hedeflemektedir. Anlaşıldığı kadarıyla Cemaatçi medyanın AKP iktidarına yönelik yıpratma haberleri etkili olmakta ve bu durum genel seçimler öncesinde olası yol kazalarına dair AKP’nin önlem almasına neden olmaktadır.

Bu gelişmelere dair “basın özgürlüğü” adı altında bir kampanya başlatıldı ve Cemaat’in gazetecilerinin gözaltına alınması ve bazılarının tutuklanmaları, kimi aydınlar tarafından protesto edildi. Kendilerine demokrat, ilerici yaftasını yapıştıran bu aydınlar, en gelişmiş burjuva demokrasine sahip olunan ülkelerde de basının özgür olmadığını bilmiyor olamazlar. Meselenin bir sınıf sorunu olduğunu ve şu an yaşananın ise hakim sınıflar içinde, kendisini İslamcı olarak tanımlayan iki kliğin, AkSaray’dan verilen emirle Adalet Sarayı’nda yaşanan bir “saray içi dalaş”ının sonucunda, iktidar olanaklarını elinde tutan AKP kliğinin Cemaat’in en etkili propaganda aygıtının sesini kısma girişimidir.

Cemaat medyası özgür bir basın değildir. Safını halktan yana belirlememiştir. Gülen Cemaati’nin tavrına bağlı olarak safını her daim ezenden, hakim sınıflardan yana koymuştur. Şu anda yaşanan ise basına yönelik bir saldırı değil İslamcı hakim sınıf klikle-

SARAY DALAŞI!

Hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki saray dalaşının ürünü olarak bir basın özgürlüğü yaşanmayacağı, buradan bir demokrasi çıkmayacağı çok açıktır. Osmanlı-Türkiye tarihinde saraylardan halka daima zulüm çıkmıştır.

ri arasında yaşanan iktidar dalaşının ürünüdür. Dolayısıyla mesele bir basın özgürlüğü meselesi değil, saray içi çıkar dalaşı olarak tanımlanmalı ve basının özgürlüğünü savunma adına hakim sınıf kliklerinin birinin ardında yedeklenilmemelidir.

Hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki saray dalaşının ürünü olarak bir basın özgürlüğü yaşanmayacağı, buradan bir demokrasi çıkmayacağı çok açıktır. Osmanlı-Türkiye tarihinde saraylardan halka daima zulüm çıkmıştır. Bu “aydın”ların kendileri de çok iyi bilmektedirler ki Türkiye’de basın olarak tanımlanan kurumlar, burjuva-feodal hakim sınıfların sesi olarak işlev görmektedir; devletin ve dolayısıyla hakim sınıfların ideolojik aygıtları olarak çalışmaktadır. Dolayısıyla ister “havuz medyası” ister hakim sınıfların diğer kliklerinin çıkarlarını yansıtan diğer medya olsun, hiç birisinin özgür olmadığı, olmayacağı açıktır. Eğer gerçekten özgür bir basından bahsedilecekse, bu basının herhangi bir hakim sınıf kliğinin çıkarlarını yansıtmayan, devrimci, sosyalist ve Kürt basınının olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Darbe diye diye darbeyi çağırmak!

Öte yandan bu saray içi kavga nedeniyle şu gerçeği de vurgulamakta yarar vardır. “Paralel yapı”yla mücadele adı altında gerçekleştirilen operasyonlar başka hedefler de gütmektedir. Bu hedeflerin en başında ilericilere, devrimcilere, halka yönelik saldırılar gelmektedir. Yine TC devletinin en üst kademelerinde alınan “paralel tehdit” kararlarının ürünü olan bu operasyonlar, AKP açısından “Milli Birlik ve Kardeşlik” projesi olarak propaganda edilen, Kürt sorunundaki “çözüm süreci”nde de oyalamaya hizmet edecektir. AKP “ulusal güvenliği tehdit eden yapılarla mücadele” adı altında tıpkı daha önceden olduğu gibi, “bir başka bahara” ertelenecektir. Bu gelişmelere rağmen “darbe mekaniğinin harekete geçmesi” söylemleri eşliğinde “olası bir darbenin engellenmesi” Kürt hareketinin görevi olmamalıdır. Türk hakim sınıflarının kendi aralarındaki saray içi dalaşta, Kürt hareketinin çözüm umuduyla da olsa taraf olması, AKP’ye bu yönlü bir kredi açıyor olması, sonuç itibarıyla bir şeyi değiştirmeyecektir. Türkiye’nin tarihsel gerçekleri ve dahası Kürt ulusunun tarihsel tecrübesi buna fazlasıyla tanıklık eder.

Kürt sorunu denilen sorunun varlık nedeni Türk hakim sınıflarıdır. Sorunun ortadan kalkması demek TC devletinin kendini inkar etmesi demektir.

Dolayısıyla AKP de olsa, bir başka hakim sınıf kliği de olsa, Kürt sorununda stratejik olarak aynı çizgide olacaktırlar. Taktik olarak AKP’nin Kemalistlerden farklı bir duruş içinde olmadığını, başta Erdoğan olmak üzere AKP şeflerinin “tekçi” olduklarını en iyi bilecek olan Kürt hareketinin kadrolarıdır. Dolayısıyla “darbe mekaniğinin harekete geçmesi”nin engellenmesi adı altında AKP’yi pazarlığa zorlamak ve bundan sonuç almayı ummak gerçekçi değildir. Bu politika kısa vadede kazanım gibi görünse de uzun vadede Kürt halkının mücadelesini, hakim sınıfların bir kliğinin arkasına yedekleme tehlikesini içinde barındırmaktadır. Çözümün nereden geçtiği, Kürt hareketinin kendi tarihsel mücadele pratiği ve son olarak 6-8 Ekim Kobane Serhildanı’nda görüldüğü üzere, kitlelerin harekete geçirilmesidir. Bu süreçte yaşananlarında kanıtlandığı üzere AKP ancak böyle adım atmaktadır.

Öte yandan AKP’nin yerine darbenin ya da başka gelişmelerin ürünü olarak başka hakim sınıf temsilcileri de gelse; ilk karşılaşacağı sorunlardan biri Kürt ulusal sorunu olması beraberinde bu sorunu, “bir AKP sorunu” olmaktan çıkarmaktadır. Sorunun Türk hakim sınıflarının imtiyazları ve faşist bir devlet yapılanması olduğu gerçeğinin en büyük kanıtı, “çözüm süreci” adı verilen ve ulusal hareketin ateşkes ilan ettiği süreç içerisinde, son bir yıl içinde doğrudan Kürt sorunuyla ilgili gelişmelerde 50’yi aşkın kişinin TC devleti tarafından katledilmesinden rahatlıkla anlaşılabilir.

Üstelik bu durum yeni hazırlanan “İç Güvenlik Reformu”yla sokağa çıkan herkesin en iyi ihtimalle “makul şüpheli” adı altında gözaltına alınması ya da vurulmasının şimdiye kadarki pratiği yasal kılıfa büründürülmektedir. Tüm bunlar sadece Kürt sorunu bağlamı değerlendirilemez. AKP’nin Cemaat’le olan saray içi kavgasını gerekçe göstererek, kendisine karşı gelişebilecek olası halk ayaklanmalarını daha başlamadan ezmeyi hedeflemektedir. Tüm hazırlıklarını halka karşı saldırı üzerine yapmaktadır. Temel hedefte olan her daim ilericiler, devrimciler ve halk olacaktır.

Hem hakim sınıflar arasındaki çelişkilerin hem de hakim sınıflarla işçi sınıfı ve halk arasındaki çelişkilerin önümüzdeki yıl içinde de süreceği, yer yer dünya çapında emperyalistler arasında yaşanan kimi çelişkilerinde etkisiyle daha da sertleşebileceği öngörülebilir. ABD-Rusya çelişkisinin ortaya çıkardığı sonuçlara (özel olarak petrol fi-



yatlarının düşürülmesi ve Ruble’nin Dolar karşısında değer kaybetmesi) sevinen kimi çevreler, bu çelişkilerin eninde sonunda TC ekonomisini vuracağını öngörememektedirler. Filler tepişirken olanın çimenlere olacağını unutmamış görünmektedirler.

Erdoğan’ın ABD ve AB karşıtı kimi açıklamaları söylem düzeyinde de olsa, kendisinin sıkışmışlığının bir göstergesi olarak yorumlanmalıdır. Her şeyleriyle emperyalizme bağlı olanların, “deliğe süpürülmeyip kullanılmayı kabul eden”lerin bu söylemlerinin karşılığı ancak ve ancak ülke içindeki bunalmaya geçici bir çözüm olabilir. İş ciddiye bindiğinde emperyalistlerin oyuna gireceği ve bir darbe de dahil olmak üzere kendi çözümlerini üreteceği rahatlıkla öngörülebilir. O çok övülen “Türkiye demokrasi”sinin on yılda bir darbeyle “balans ayar”larına maruz kaldığı bilinmektedir. Kuşkusuz ki etkili bir halk muhalefeti olmadığı koşullarda, emperyalistlerin ve hakim sınıfların halihazırda açık bir askeri darbeye ziyade farklı yollar denelediği açıktır; bunun farkında olan AKP kendi iktidarına dair her gelişmeyi ve muhalefeti rahatlıkla “darbe girişimi” yaftası yapıştırabilmektedir.

Örneğin Gezi İsyanı’nda yer aldıkları gerekçesiyle bir futbol takımının taraftarı olan Çarşı grubu “darbe girişimi”yle yargılanmaktadır. Çarşı’nın darbe ile yargılanması öyle kimi burjuva liberal ahmakların yansıttığı gibi “komik” bir durum değildir. Ülkemizdeki faşizmin çıplak yüzüdür. Mesele boğuntuya getirilmemeli, magazinleştirilmemelidir. Faşizm kendisine yönelik en ufak bir karşı duruşu bile müebbet ile yargılayarak, bir taraftar grubu üzerinden halka doğrudan mesaj vermektedir. Şu veya bu nedenle de olsa iktidara karşı muhalif bir duruş içinde olanları hangi sonun beklediği, bu örnekle oldukça açık bir biçimde verilmektedir.

Ülkemizdeki demokrasi sorununun boyutunu ve bununla orantılı olarak yürütülecek mücadelenin niteliğini göstermektedir. Ülkemizde demokrasi mücadelesi müebbet hapisle yargılanmayı göze almadan verilemez ve bu durum hakim sınıfların uyguladığı baskı, sindirme, katletme ve hapsedme politikalarına paralel, devrimci şiddetle birlikte ele alınmak zorunluğunu dayatmaktadır.

Direnen PTT işçileri kazandı

H. Merkezi: PTT Sirkeci Başmüdürlüğü Ek Hizmet Binası'nın tadilat işlerini yapan inşaat işçilerinin ihale süresinde işi teslim etmeyen ve ihalesi feshedilen Zamir İnşaat'tan ücretlerini alamadıkları için girdikleri direniş, ka-

zanımla sonuçlandı.

2014 yılının Mart ve Temmuz ayları arasında çalışan 5 işçinin 9000 ile 13.500 lira alacakları vardı. Firmanın bırakıp gitmesi üzerine işçiler alacakları için asıl firma olan PTT Sirkeci Başmüdürlüğü ve yasal olarak tüm kurumlara başvuruda bulundu.

Bu esnada İnşaat-İş Sendikası öncülüğünde PTT Sirkeci Başmüdürlüğü önünde oturma eylemine başlamışlardı.

Çalışma Bakanlığı Müfettişliği 20 Kasım'da işçilerin ücret alacaklarının tespiti ve asıl sorumlu PTT Sirkeci Başmüdürlüğü'nün ödeme yükümlüğünü

tespit ettirmesine rağmen, PTT maaşlarını vermemişti. İşçilerin mücadelesi sonucunda PTT maaşları ödedi.

Eylemleri boyunca birçok kez polis saldırısına maruz kalan ve gözaltına alınan PTT işçileri iki aylık direnişlerini kazanımla sonuçlandırana kadar mücadelelerinden vazgeçemediler.

Maaşları ödenmeyen stadyum işçileri eylemde

Eskişehir'de stadyum inşaatında çalışan 60 taşeron işçi, 2 aydır maaşlarının ödenmemesinden dolayı inşaat önünde eylem başlattı.

Sazova mahallesindeki stadyum inşaatında çalışan işçiler; iki aydır maaşlarının ödenmediğini, ayrıca işten çıkarılan işçilerin olduğunu söyledi.

15 gün önce 18 günlük bir grev daha gerçekleştirdiklerini ve mücadele eden işçilerin asgari ücretlerinin yattığını belirten işçiler; geri kalan haklarının ise yatırılmadığını, bu nedenle yeniden eyleme geçtiklerini ifade etti.

"60 kişinin toplam 180 bin lira kadar alacağı var. Taşeronun da içeriden alacağı para var. Bize verilen işimizi bitirdik ama paramızı alamıyoruz" diyen işçiler, paraları ödeninceye kadar inşaat alanından ayrılmayacaklarını belirtti.

Patron- sendika el sıkıştı; işçiye sefalet kaldı!

On binlerce metal işçisini ilgilendiren toplu iş sözleşmesi, Türk Metal ile patron örgütü MESS arasında imzalandı. Metal sektöründeki en büyük sendika olan Türk Metal; bir kez daha işçilerin taleplerine kulak vermeden, MESS'in dayatmalarına boyun eğdi ve üç yıl geçerli olacak bir sözleşme imzaladı. Sessiz sedasız imzalanan sözleşme, Türk Metal'in sitesinden "zafer" olarak duyuruldu.

Yapılan açıklama şu şekilde: "Hayırlı uğurlu olsun. İlk 6 ay için ortalama % 9,78 zam. Sendikamız ile MESS arasında devam eden müzakereler, anlaşma ile sonuçlandı. Genel Başkanımız Pevrul Kavlak başkanlığındaki heyetin vardığı anlaşma uyarınca, ücretlere ilk 6 ay için % 9,78 zam yapılacak. Üçlü pakette de ortalama % 15,20 oranında artış sağlandı. Ayrıca sözleşme imzalandıktan sonra 60 gün içinde, 300 TL tutarında erzak yardımı yapılması konusunda anlaşmaya varıldı. Sözleşme ile ilgili tüm ayrıntıları, şube başkanlarımız yarından itibaren işyerlerinde açıklayacak."

Duyurulan ve "zafer" olduğu iddia edilen sözleşmenin ayrıntılarının verilmemiş olması bile yeterince anlamlıdır. Sözleşmenin ayrıntıları tam olarak belli değildir. İşyerlerine yansıdığına göre, ilk 6 ay için % 3.78 ve işyeri ortalamasının % 6'sı kadar zam yapılacak. Diğer aylar ise enflasyon üzerinden zam uygulanacağı belirtiliyor. Daha da önemlisi, Türk Metal bürokratları MESS patronlarının "ricalarını" kırmamış ve sözleşmeyi üç yıllığına yapmışlardır. Böylece işçiler, üç yıl boyunca sefalet



Metal işçileri bu sözleşmeye tepkililer. Otokar işçileri, sözleşmenin üç yıllığına yapılmasına tepki gösteriyorlar. İşçiler, sözleşmeyi zafer olarak sunmaya giden Türk Metal yöneticilerini konuşturmadılar ve tepki olarak 1,5 saat işbaşı yapmadılar.

ücretine mahkûm edilecekler.

İşçilerin tepkisinden korkan Türk Metal yöneticileri, birçok işyerine açıklama yapmak zorunda kaldı. Bu açıklamada, sözleşmenin ayrıntıları açıklanmadan, toplamda % 9,78 oranında zam alındığı ifade edilerek "zafer" kazanıldığı ilan edildi ve sözleşme işçilere alkışlatıldı.

Gerçekte metal işçileri bu sözleşmeye tepkililer. Otokar işçileri, sözleşmenin üç yıllığına yapılmasına tepki gösteriyorlar. İşçiler, sözleşmeyi zafer olarak sunmaya giden Türk Metal yöneticilerini konuşturmadılar ve tepki olarak 1,5 saat işbaşı yapmadılar.

Metal işçilerinin taleplerini görmezden gelerek, sendikanın ve patronun çıkarları doğrultusunda imzalanan bu anlaşma hiçbir anlam ifade etmemektedir. Sendikanın çıkarları demek isteriz, çünkü işçiler ile Türk-Metal gibi bir sendikayı aynı potada değerlendirmek doğru olmayacaktır. İşçiler, sendikanın TİS görüşmelerinde takındığı tavır ve almış olduğu karar neticesinde 19 Aralık günü yemekhane boykotu yaparak TİS görüşmelerini boykot etti.

* Çalışma koşullarında hiçbir iyileştirme yapılmadan imzalanan TİS'te, adeta işçilere "öl" denilmektedir. Metal iş kolunun mevcut ağırlığı nedeniyle birçok hastalıkla karşı karşıya kalan işçiler, sağlık raporu alıyor. Ancak iş koşullarından kaynaklanan hastalıklar ve devamında alınan raporlar nedeniyle işçiler "Fazla rapor alıyorsunuz"

denilerek işten atılıyor.

Sadece üretimi hedefleyen ve verimlilik adı altında işçilerin temel haklarını öteleyen çalışma sistemi olan "Kaizen" uygulamalarıyla metal sektöründe üretim her dakika planlanmakta ve işçiler çok ciddi bir saldırıya maruz bırakılmaktadır.

Açıktan bir katliam olan uygulama; günlük değişimlerle işçilerin sosyal, siyasal tüm çalışmalarını hedef alarak tahrif etmektedir. Uygulama böyle olunca; bu baskıyı kaldıramayanlar ya kendisi işten çıkıyor ya da tepki gösterdiği için bahaneler uydurularak işten çıkartılıyor. Örgütlü gücü de kırmanın bir aracı olarak bu uygulama, TİS görüşmelerinde konuşulmadı bile.

Metal sektöründe yaşanan bir diğer sorun ise yıllık izindir. İşletme tatilleri yıllık izinlerinden keşilmemektedir. Öte yandan işçilere ne zaman tatile çıkacağı da sorulmamaktadır. Ansızın verilen kararlarla işçinin sosyal yaşamı hiçe sayılmaktadır.

TİS görüşmelerinde işçilerin dikkate alınmayan talepleri ise şu şekilde;

- * Ücretlere en az yüzde 10 zam yapılması
- * Meslek hastalıklarına karşı önlemlerin alınması
- * İşyeri temsilcilerinin atamayla değil seçimle belirlenmesi
- * İşçiler üzerindeki patron ve sendikacı baskısına son verilmesi
- * Yıllık izinlerin işçilerin talepleri doğrultusunda belirlenmesi.

SÜTAŞ'ta işten çıkarmalar sürüyor

SÜTAŞ'ta işten çıkarmalar sürüyor. Son çıkarılan 7 işçiyle birlikte işten çıkarılan işçi sayısı 66'yı buldu.

Sendika yaptığı açıklamada; SÜTAŞ'ın işten çıkarmalara devam ettiğine ve bu işten çıkarmaların haksız, hukuksuz bir şekilde gerçekleştiğine değindi. Sendika, son olarak işten çıkarılan işçilerle birlikte işten çıkarılan işçi sayısının 66 olduğunu söyledi.

Ayrıca sendika, yaptığı açıklamada; işten çıkarmaların işçilerin sendikalaşmak, toplu sözleşmeli düzende yaşamak, kısacası Anayasal hak ve özgürlüklerini serbestçe kullanmak istediklerinden kaynaklandığını söylüyor.

Sendika ve SÜTAŞ işçileri, direnişlerinin devam edeceğini ise şu sözlerle dile getiriyor: "Sendika isteyen SÜTAŞ işçisi TEK GIDA-İş'le birlikte mücadelesinden asla vazgeçmeyecektir. Ne kadar kıyım yapılsa yapılsın, bedeli ne olursa olsun geri adım atılmayacaktır. İşçi hak ve özgürlükleri patronların insafına bırakılmayacak kadar değerlidir ve biz bu değer uğruna her türlü kavgayı vermeye hazırız".



AKP'nin TMMOB yasasındaki ısrarının nedeni

AKP hükümeti geçtiğimiz yıllarda TMMOB'u tirpanlamak için çıkarılmaya çalıştığı yasa tekliflerini, gelen muhalefet tepkileri ile o gün için geri çekmek zorunda kalmıştı. Bu günlerde bu yasa tekrar Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın hazırladığı 67 maddelik bir torba yasa içinde yasalaştırılmak isteniyor.

Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), AKP hükümetince uzun süredir kontrol altına alınmaya çalışılan demokratik bir kuruluştur. Diğer yandan Anayasa'ya göre "Kamu Kurumu Niteliğinde Meslek Kuruluşu" olarak anayasal bir kuruluştur. Bu niteliği ona "Kamu Yararına" dava açma ve kendine bağlı 24 odanın da aynı şekilde kamu yararına dava açma vb. yasal süreçleri takip etme hakkı vermektedir. TMMOB'un bu hakkını kullanarak açtığı davaların bazılarında baktığımızda AKP'nin TMMOB'dan rahatsızlığının nedeni de anlaşılacaktır.

Üçüncü Havalimanı'nın çevre düzeni, imar planının iptali ve yürütmenin durdurulması; 3. köprü projesi güzergahında parçalı değişiklikler öngören imar planı değişikliklerine karşı açılan davalar; Yatağan, Yeniköy, Kemerköy ve Çatalağzı termik santrallerinin özelleştirme süreçlerine ilişkin açılan davalar; Akkuyu Nükleer Santrali'nin ÇED raporu iptali, Çevre Düzenleme Planı'nın iptali, Aksaray'ın imarında sit statüsünün yapılmasına açılması; Topçu Kışlası'nın yapılmasına karşı açılan davalar. Bu davaların bazılarında TMMOB'un girişimleri ile AKP'nin sermayeye rant kapısı yapmak istediği peşkeş kapıları kapatılmış oldu.

2014'ün son çeyreğinde ekonomideki büyüme sert bir düşüşe geçti. Kimi çevreler bunun sadece inşaat sektörüne bağlı bir büyümeden kaynaklandığını belirtip, sanayiye dayalı bir büyümenin gerekliliğinin altını çiziyor; AKP'nin ekonomi yönetimi ve Cumhurbaşkanı buna karşı çıkıyor "inşaat, enerji ve petrolden vazgeçmeyeceğiz" diyor. Bu da AKP'nin durgunluğa giren ekonomiyi, yine bu alanlara daya-

narak canlandırmaya çalışması anlamına geliyor.

TMMOB ile ilgili kanunun tam da ekonominin durgunluğa girdiği, büyümenin sert bir düşüşle tüm beklentilerin altında kaldığı bir dönemde gelmesi tesadüf değil. AKP, rant alanlarını dikensiz gül bahçesine çevirmek için bu yasayı çıkarmak istiyor. Sadece rant alanlarının önündeki bir kuruluşu da kaldırmakla yetinmiyor, aynı torba yasasıyla yeni rant alanları da oluşturuyor. Çıkarılmak istenen yeni torba yasasıyla ilgili TMMOB'un açıklaması bunun nasıl yapılacağını gösterdiğinden oradan okumakta fayda var.

TMMOB, yasanın amacını şöyle özetliyor:

Kentsel topraklara el koyma amaçlı kentsel dönüşüm/rant projeleri sürecini merkezileştirmek ve hızlandırmak,

- Halka ait özel mülkiyet varlıklarına mülksüzleştirme yoluyla el koymak,

- "Kamulaştırma"yı yeni sermaye birikim süreci için kullanmak,

- Bütün kamusal ülke kaynaklarını metalaştırmak,

- Yapı ve kent mimarisini AKP'nin elektrik, öykünmeci, dinsel, ideolojik motifleriyle bezemek,

- Yapı üretim sürecini ve mühendislik, mimarlık, şehir planlama hizmetlerini kimliksizleştirmek ve kuralsızlaştırmak, **kamusal denetim ortadan kaldırmak,**

- Anayasal dayanağı bulunan kamu kurum niteliğindeki, özerk, demokratik, yerinden yönetim kuruluşları olan **TMMOB ve bağlı odalarını yapısal dönüşüme uğratmak,**

- Özel teknik müşavirlik şirketleri yoluyla meslek alanlarımız ve örgütlerimizi işlevsizleştirmek,

- Yapı üretim sürecinde şehir planlama, mimarlık ve mühendisliğin tasarım sürecini teknik müşavirlik firmalarının faaliyet alanına sokarak önemsizleştirmek".

Açıklamadaki son 4 madde, AKP'nin TMMOB ve bağlı odaları nasıl teslim almak istediğini de gösteriyor. Bir inşaat işini örnek alalım; TMMOB özel bir teknik müşavirlik



firmasına dönüştürüldüğünde, söz konusu inşaat şirketlerinin işini onayladığında o işten belli bir pay alacak. Varlığını, böylece onayladığı işlerin varlığına sıkı sıkıya bağlamış olacak. Bir başka deyişle mimar ve mühendisler, kendi kişisel çıkarları karşılığında kamu çıkarlarını unutmaları teklif ediliyor. Susmaları ve onaylamaları karşılığında ranttan pay vermek gibi ahlaksız bir teklif söz konusudur.

Bir diğer işlevsizleştirme yolu da, TMMOB'u yapısal dönüşüme uğratmaları; 24 odanın çatı örgütü iken bunu dağıtıp, örneğin maden vb. olanları Enerji Bakanlığı'na, inşaat vb. mühendislikleri de Çevre ve Şehircilik Bakanlığına bağlamak gibi yapısal bir dönüşümle küçülterek zayıf düşürmek söz konusu. Bu da yetmiyor, bir de seçim sistemi değiştiriliyor. TMMOB yönetimi şu anda çoğunluk oyu alan listenin yönetime gelmesine dayalı bir seçimle belirleniyor. Bunun yerine nispi temsil sistemi getirilerek, bugüne kadar odalarda yönetime giremeyen AKP'ye yakın isimler azınlıkta da kalsalar yönetime girebilecekler.

AKP iktidarda kalabilmek için aykırı bir sesi önce soruşturmaya, olmazsa boğmaya çalışıyor. Susturabildiklerini satın alarak, rantla yanına alıp karanlığının bir parçası haline getiriyor veya bunları örnek istediği karanlığa ulaşmada bir maşa haline getirinceye kadar kullanıyor. Eğitim Bir-Sen, Kamu-Sen gibi sendikalar, Yavuz Bingöl gibi sanatçılar, bu politikanın gözle görülür örnekleri. Şimdi bu yasa ile, TMMOB hedefe konulmuş durumdadır. Gezi İşyanı'nın önemli katılımcılarından olan TMMOB, Gezi'nin direniş çizgisiyle direnmeye de devam etmelidir.

Emekçinin Gündemi

28 Aralık'ta Söğütlüçeşme'ye...

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, 16 Kasım'da başlattığı ve 28 Aralık'ta Kadıköy'ü işaret eden asgari ücret kampanyasında son haftaya girerken; kampanyanın şiarı olan "Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren", Söğütlüçeşme'de yapacağı final eylemi ile tüm çalışmayı somutlayan 28 Aralık önemli bir gündür.

Çalışanların %65 oranını direkt, diğer kısmını endirekt ilgilendiren asgari ücret gibi önemli bir sorun karşısında istenilen tavır ve tutumun bugüne kadar hiçbir alanda alınmadığını görmekteyiz. Alınan tutumlar ise sadece açıklamalar düzeyinde yapılmaktadır. Yarın asgari ücret açıklanınca, görülen o ki alınacak tutum açıklamalarla asgari ücrete karşı çıkmış olunacak.

Bu nedenle DDSB'nin kampanya tarzında yürütüldüğü asgari ücret faaliyeti önemli yerde durmaktadır. Bu önemin görünür kılınmasını sağlamak, tüm kampanya boyunca yürütülen faaliyetin amacına hizmet etmesini sağlayacaktır. Bunun için tüm enerjimiz ve gücümüzle 28 Aralık eylemi için yoğunlaşmalıyız. Son haftaya girerken, gündemde asgari ücret belirlemesi varken, asgari ücrete dair tek söz ortada yok. Gündemde başka sorunlar ya da başka suni gündemler yer almaktadır. Diğer yandan her gün iş cinayetleri yaşanmaktadır. Enerji ve maden işçilerinin özelleştirme karşısındaki mücadelesi sendikal bürokrasinin içinde eridi. Zonguldak maden işçileri yaşamak için yer altına kapatıldı. Bu kadar farklı alanlarda yürüyen mücadelenin ortaklaşması, ancak birleşik bir hatta yürütülmesi ile daha güçlü sesler verecektir. Bunun için gündemi işçi sınıfının sorunları ile doldurmak, daha kararlı ve mücadeleyi yükselten bir süreçle mümkündür. Hükümetin 2015 yılı bütçesinde işçiler ve emekçiler için ayırdığı bir pay bulunmadığı gibi, sermayenin gündeminde mevcut hakların düşürülmesi bulunmaktadır. Bu nedenle 28 Aralık'ta asgari ücrete karşı alınacak tavırda görünür olmak önemlidir.

Çünkü biliyoruz ki sermaye, 2015 bütçesinde işçi ve emekçilere ayrılan payın olmaması nedeniyle oluşacak ya da oluşturulacak tepkileri ortadan kaldırmak için denediği gündem değiştirme taktiğini bugüne kadar iyi uygulamaktadır. Diğer yandan da oluşan ya da oluşturulacak demokratik tepkilere karşı baskı ve şiddet yüzünü göstererek, hak alma mücadelesinin önünü kesilmeyi hedeflemektedir. Bu nedenle 28 Aralık önemlidir. Şiddet ve baskılara karşı mücadelenin yükseltilmesi ve büyütülmesi bakımından önemlidir.

İşçi sınıfına dair yürütülen bu çalışmanın ne kadar anlaşıldığını görmek ve anlamak için, (kampanya sonucunu esas olmamakla birlikte) yapacağımız yürüyüş, esas olarak faaliyetin anlaşılma gücü bakımından ipuçları verecektir. Bugüne kadar sürdürülen kampanyanın bu bölümünü 28 Aralık'taki kitlesellik için ayırmalıyız. Yürüttüğümüz faaliyetin ortaklaşmasını sağlamalıyız. Bulunulan her yerde kampanya çağrısını daha yüksek sesle ve güçlü çıkışlarla yapabildiğimiz oranda 28 Aralık'ta istenilen sonucun alınmasını sağlayabiliriz. Çünkü bu hafta aynı zamanda asgari ücrete dair tartışmaların da kısmen yansımaları olacaktır. Bu çalışmalar; aynı zamanda milyonlarca işçinin de duyarlılığını artıran bir sonuç yaratacağından, yaptığımız çağrılar da bunun karşısında alternatif olunabileceğini gösteren bir faaliyet olduğunda amacına hizmet edecektir.

Asgari ücret kampanyası bu anlamda yürütülen faaliyetin sadece küçük bir adımı olarak düşünülebilir. Ancak bütün büyük yürüyüşler, küçük adımlarla yaratılır. Şimdi büyük yürüyüşlerin yapılmasındaki küçük adımlarımızı daha hızlı ve sürekli atmalıyız. Bunun için "Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren" kampanyamızdan aldığımız güçle 28 Aralık'ta Söğütlüçeşme'de olmak için tüm gücümüzle yüklenelim.

Pınar Aydınlar Maltepe işçilerini ziyaret etti

Kartal: Sanatçı Pınar Aydınlar, direnişlerinin 9. gününde Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi işçilerini ziyaret etti. Direniş çadırına gerçekleşen ziyarete **Partizan** ve **DDSB** de katıldı.

Dev Sağlık-İş Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**'nun da bulunduğu ziyarette Pınar Aydınlar da bir konuşma yaptı. Aydınlar konuşmasında, işçi ölümlerine kader diyen zihniyete karşı mücadeleyi büyüt-

mek gerektiğini belirterek ege-menlerin yasalarla sürekli olarak işçi sınıfının geleceğini çaldığını belirtti.

Aydınlar, mücadele alanlarında dayanışmayı yükseltmek gerektiğini kaydederken "**Sanatçı olarak, Özgür Sanat Girişimi olarak ve Kaypakkaya'nın yol-daşı olarak sonuna kadar yanınızdayım**" dedi.

İşçilerin ortak kurduğu sofrada

yemeklerin yenildiği ziyarette, marşlar, türküler ve sloganlar hiç susmazken, halaylar da çekildi.

Direnişin 9. gününde ayrıca, TTB Merkez Konsey üyesi **Dr. Hüseyin Demirdizen** de direniş alanını ziyaret etti. Demirdizen, Dev Sağlık-İş'in yürüttüğü mücadeleyi desteklediklerini belirtirken devletin ise işçi sınıfını güvencesiz çalışma koşullarında çalıştırarak ölümle ve açlıkla sınıadığını ve buna karşı mücadeleyi sürdürmek gerektiğini kaydetti.

Kobanê'de Sarya için anma

H. Merkezi: ETHA'da yayımlanan habere göre MLKP, Sibel Bulut (Sarya Özgür/Eylem Deniz) için bir anma düzenledi. “Sarya komutan yaşıyor, MLKP savaşıyor” şiarıyla gerçekleştirilen anmaya TKP ML/TİKKO Kobanê savaşçıların da bileşeni olduğu Birleşik Özgürlük Güçleri de katıldı.

MLKP Karargahı'nda düzenlenen anmada konuşan MLKP savaşçısı Seydo Azad, “Sarya yoldaş enternasyonal bir görev adına geldiği Rojava topraklarında devrimin öncü neferi, parti bayrağının taşıyıcısı olmuştur. Erkek egemen zihniyete karşı, bulunduğu her alanda kadın özgürlük mücadelesini yükseltmiştir. Sarya yoldaş, istediği hayatı yaşayıp, istediği şekilde şehit düşmüştür. Halkların özgürlüğüne giden bu yolda, gerekirse bütün MLKP savaşçıları, bu onurlu şehadete hazırdır” dedi.

Daha sonra konuşan **Birleşik Özgürlük Güçleri** temsilcisi, “Enternasyonalist görev adına Kobanê topraklarında halkların özgürlük mücadelesinde şehit düşen Sarya Özgür yoldaş öncümüzdür” diye konuştu. TKP ML/TİKKO savaşçısı ise “Sarya Özgür yoldaştan enternasyonal bayrak devralınarak mücadele yükseltilecektir” dedi.

TİKKO Kobanê'den Sarya için mesaj

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre, MLKP savaşçısı Sibel Bulut (Sarya Özgür) için açıklama yayınlayan **Türkiye Komünist Partisi/Mark-sist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO)** Kobanê savaşçıları, “Tüm halkımızı düştüğü yerde filizlenecek olan namlunun ucundaki yaşam ateşi Sarya'ya sahiplenmeye çağırıyoruz” dedi.

Açıklamanın tamamını haber değeri taşıdığı için yayımlıyoruz:

Enterasyonal savaşçı Sarya Özgür ölümsüzdür!

MLKP savaşçısı Sibel Bulut (Sarya Özgür) 12 Aralık 2014 tarihinde ölümsüzleşen sıra neferlerinin arasında yerini aldı.

Sarya Özgür, Kobane direnişinde yer alarak Rojava Devrimi'nin enternasyonal bir savaşçısı ve inşa edilen kadın devriminin bir parçasıydı. Ataerkil sistemin baskılarına, ötekileştirme politikalarına başkaldırıp, sistem içindeki toplumsal rolüne karşı direnişe geçerek devrimci mücadelede saf tutanlardandı.

YPG/YPJ'nin öncülüğünde Rojava Devrimi'ne katılarak ulusal baskı ve zulme karşı mücadelede enternasyonal bir savaşçı olan Sarya Özgür ölümsüzdür!

Kobanê direnişine katılarak “Gerekirse şehit düşeriz” kararlılığını ve inancını gösteren Sarya Özgür, direnişin her alanında çetelere ve emperyalist saldırganlığın üstüne direniş türküleri ve özgürlük naraları olup yağacaktır!

Tüm halkımızı düştüğü yerde filizlenecek olan namlunun ucundaki yaşam ateşi Sarya'ya sahiplenmeye çağırıyoruz! Devrim şehitleri ölümsüzdür! Yaşasın devrimci dayanışma! Bijî berxwedana Kobanê!”



İran'da Kürt siyasi tutsakların başlatmış olduğu açlık grevi kritik bir aşamaya ulaşarak 40'lı günlerinde devam ediyor. Kürt halkına yönelik idam ve faşist baskı politikalarıyla gündeme gelen İran'da, hapishanelerde uzun süredir yaşanan hak ihlalleri ve son olarak siyasi tutsakların adli tutsaklarla aynı koşullara konması nedeniyle başlatılan açlık grevine birçok hapishanede destek eylemleri başlatıldı.

En küçük bir muhalefetin bile yasak olduğu İran'da var olan baskı rejiminin hapishanelere yönelik yaklaşımı bilinmektedir. En ufak bir muhalefetin yasak olduğu ve “şeriat emri” ile idamların yaşandığı İran'daki durumla ilgili olarak BM İnsan Hakları İran Özel Raportörü **Ahmet Şahid**'i iki ay önce BM'de yaptığı açıklamada; İran'da 2013 Temmuz ile 2014 Haziran arasında en az 852 kişinin idam edildiğini, sadece 2014 yılında 18 yaşından küçük 8 kişinin idam edildiğini belirtmiştir.

İran rejiminin şimdiye kadar ise, en az 14 Kürt siyasi tutsağı idam ettiği ve halen 30 dolayında siyasi tutsağın her an idam tehdidi altında olduğu bilinmektedir. Ek olarak, İran'da siyasi tutsaklara dönük özel uygulamalar olduğu, özellikle Kürt siyasi tutsaklara dönük uygulamaların ise vahşet düzeyinde olduğu görülmektedir.

Tüm bu çevresel koşullar içerisinde hapishanelerde ölümüne bir direniş sergileyen Kürt siyasi

“Bugün Urmiye, Kürdistan'ın kalbidir”

tutsaklarına yönelik baskı ve teslim alma saldırılarının bir devamı olan, hak ihlalleri; son yaşanan “adli tutsaklarla

bir araya koyma” saldırısı ile de yeni bir boyut kazanmaktadır.

Urmiye Hapishanesi'ndeki 12. koğuştta yer alan 29 siyasi tutsağın, yanına konulmak istenen 50 adli tutsakla birlikte açığa çıkan sorun, sadece koşulların fiziki şartlarının yetersizliği sorunu değil, politik tutsakların siyasal kimliklerinin hedeflenmesi, koğuşt yaşamının güvenleleştirilmesi ve siyasi tutsakların yaşamlarını örgütlemelerinin önüne geçilmesi sorunudur. Ki tutsakların bedenlerini açığa yatırarak karşı durmak istedikleri yer de burasıdır.

Gelinen aşamada, açlık grevinin 40'lı günleri geride bırakması ile birlikte İran devleti sürgün, işkence ve idam gibi saldırılara girişirken, 12 siyasi tutsağın sağlık durumu ise kiritik aşamayı aşarak kötüleşti. Yerel kaynaklardan alınan bilgilere göre, günlerdir direnişte olan ve eylemin başlatıcılarından **Eli Reza Resûli** ölüm sınırına gelirken 10 tutsağın kan kustuğu ve ölüm sınırına yaklaştığı öğrenildi. Ek olarak, Xidir Resûl Murwet adlı direnişçinin boğazından kan geldiği, zorla serum verilmek istendiği, ancak Murwet'in bunu reddettiği belirtildi. Eylemler ise Urmiye Hapishanesi'nin yanı sıra Recayî Şehr, Zahîdan, Sine û Başûrên İranê Hapishanelerine de yayıldı.

Açlık grevi eylemine uluslararası kamuyu sessiz kalarak görmezden gelirken, birçok bölgede ise Kürtler so-

kaklara dökülerek tepkilerini açığa çıkartıyorlar. Özellikle Avrupa'da Kürt halkı İran rejiminin baskı politikalarına karşı sokağa çıkarken sosyal medyada da tutsaklarla dayanışmak amacıyla Facebook'da açılan “هنات سردروک ی ل د ک ت م ر و ر م ه ئ” (İro Urmiye dilê Kurdistanê ye-Bugün Urmiye Kürdistan'ın kalbidir) sayfasıyla kampanya başlatıldı. İran'daki durumla ilgili bilgilerin ve haberlerin paylaşıldığı sayfada, site yöneticilerinden birisinin KurdpA Ajansı'na yaptığı açıklamada ise İran devletinin direnişi kırmak için tutsakları ağır cezalar ve sürgünlerle tehdit ettiği ve tutsak ailelerine ise taciz ve baskıda bulunduğu kaydedildi.

Ayrıca, tutsaklara yönelik sindirme politikalarını sürdüren İran Devleti'nin 10 siyasi tutsağı da idamla tehdit ettiği, bilgiler arasında.

Zindanlar Kürtlerin tarih odasıdır

Gelinen aşamada direniş, çok yönlü bir baskı politikasının altında teslim olmamayı tarihe resmederken, görünen tablo ise Amed Zindanlarını çağrıştırmaktadır.

Zindanların, Kürt halkının haklı mücadelesinde kapladığı özel alan, tarihin tanıklığındadır. Devletlerin baskı ve katliam politikalarına karşı 4 parçada savaşan bir halk olarak Kürtlerin mücadele geçmişleri zindanlarla sınılanmış ve zindan direnişleri, halkın haklı kavgasının şahlanma alanı olagelmıştır.

Amed Zindanlarındaki direniş ile şahlanan Kürt halkının ulusal hakları talepli mücadelesi nasıl ki 12 Eylül kararlılığına parçaladıysa, İran'da bulunan Kürt siyasi tutsakları da aynı kararlılıkla İran İslam Rejiminin baskı politikalarını parçalayacaktır.

Amed'de bir çocuk daha katledildi

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda operasyonlarla siyasi kırımın devam eden TC, Kürt çocukları katletmeye devam ediyor.

16 Aralık günü Amed'in Sur ilçesi Yoğurt Pazarı bölgesinde yapılan operasyon sırasında **Kadir Çakmak** adlı bir çocuk başından ve göğsünden 3

kurşunla vurularak öldürüldü. Uzun bir süre olay yerinde bekletilen Çakmak'ın cenazesi daha sonra Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Cenazenin otopsi işlemleri sürerken ANF'ye konuşan Çakmak'ın halası Nurten Çayır, polisin yeğenini infaz ettiğini, olayın tanıklarının da olduğunu söyledi.

Bu arada, infazın

Maltepe'de Kadir için bombalı pankart

H. Merkezi: Amed'de devlet tarafından katledilen Kadir Çakmak için TKP/ML TİKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart asıldı.

İstanbul-Maltepe, Gülsuyu Mahallesi'nde Amed'in Sur ilçesinde polis operasyonları sırasında infaz edilen 16

yaşındaki Kadir Çakmak için “**Katil polis Kadir Çakmak'ın hesabını verecek**” yazılı bomba süsü verilmiş pankart asıldı.

TKP/ML TİKKO imzalı pankartın, Çamlık Sokak girişindeki boş bir işyerinin kepenklerine asılı olduğu ihbarını alan polis bölgeye geldi.

yapıldığı eski Yoğurt Pazarı bölgesindeki işyerlerinin kameralarının açık olduğu ve infazın kayıtlarda olduğu bildirildi. Daha sonra devlet, Kadir Çakmak'ın kendilerine ateş ettiği iddiasıyla yayınladığı görüntülerde katliamı belgeledi.



Pankartın altına bağlanan bomba süsü verilmiş paket, fünüye ile patlatıldı.

MLKP savaşçısı Sarya, Dersim’de anıldı



Dersim: ESP 20 Aralık Cumartesi günü, Kobanê’de şehit düşen MLKP savaşçısı **Sibel Bulut**’u (Sarya Özgür) andı.

Birçok ilden kaldırılan otobüslerle Dersim’e gelen kitle Sanat Sokağı’nda bir araya geldi. Burada, “**Rojava devrimini ölümüne savunacağız. Sibel Bulut (Sarya Özgür) ölümsüzdür**” yazılı pankartı açtı.

Partizan, HDP/DBP, DHF ve (YDK) Yeni Demokrat Kadın’ın da katıldığı anmada sık sık, “**Yaşasın devrimci dayanışma**”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür”, “**Sarya yaşıyor, MLKP savaşıyor**” sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca Sarya’nın ses kayıtları da dinletildi. Sanat Sokağı’ndan başlayan yürüyüş, Dersim’in birçok ara sokaklarından geçilerek Seyit Rıza Meydanı’na kadar sürdü.

Yürüyüşün ardından, meydana Kobanê’de şehit düşen Sibel Bulut ve tüm devrim şehit-

leri nezdinde bir dakikalık saygı duruşuyla anma devam etti. Konuşmaların olduğu anmada mesajlar da gönderildi. İlk konuşmayı ESP Genel Başkan Yardımcısı **Fethiye Ok** yaptı. Ok konuşmasında, “*Onun bayrağı bayrağımızdır artık. Onun devrim ve sosyalizm hayallerini gerçeğe dönüştüreceğiz. Onun gülüşü sömürgecilere DAİŞ çetelerine kurşundur. Gülüşü yoldaşlarına güvendir. Sana söz veriyoruz, kadın devrimini yükselteceğiz*” dedi.

Ok’un ardından HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** söz aldı. Yüksekdağ konuşmasında, “*Her şehidimiz bize o büyük zafere müjdesini getiriyor. Aynı zamanda bize bıraktıkları vasiyet, bize bahsettikleri onur, bizim gücümüz ve o zaferi elde etme kararlılığımız oldu. Sibel bize büyük bir vasiyet bıraktı. Özgürleşen kadınların komutanı, bize bir vasiyet bıraktı. Rojava devrimini*

bütün bir bölge devrimi olarak zafere ulaştırma mesajıdır” vurgusunu yaptı.

Yüksekdağ’ın ardından Kobanê’de ölümsüzleşen Suphi Nejat Ağırnash’ın (Paramaz Kızılbaş) babası **Hikmet Acun** bir konuşma gerçekleştirdi. Acun konuşmasında; “*Bazı olaylar hayatlarımızı anlamlandırır, dünyamızı değiştirir. Rojava, Kobanê umudun beklenebilir bir şey olmadığını, dişle tırnakla inşa edilebilir bir şey olduğunu bizlere gösterdi. Barikatlarla siperlerle yoldaşlığımızı bize gösterdi. MLKP, Partizan, HPG ve YPG savaşçılara bir kere daha selamlarımı gönderiyorum*” dedi.

Sarya Özgür’ün kardeşi **Sevcan Sibel Aslan** da konuşma gerçekleştirdi. Aslan, konuşmasında: “*Sen emeksin, sen sevdasın, sen Sarya’sın. Umudunla, direnişinle, bilincinle aydınlıklar doğacak senden*” dedi.

Anmaya katılım sağlayan YDK ise bir mesaj gönderdi. Mesajda Sarya’nın şehadetinin kadınlar için mücadele çağrısı olduğu belirtilerek “*Sarya, kadınların mücadelesinde yaşayacak*” denildi.

Anmaya Partizan da bir mesaj göndererek; tüm kadınları Arınlerin, Kaderlerin ve Saryaların izinden giderek, bıraktıkları mevzileri doldurmaya çağırdı.

Konuşmaların ardından anma sonlandırıldı.

Çiçek değiliz, ensenizdeyiz!

Eşi Hasan Yıldırım’dan evliliği boyunca gördüğü şiddet sonucunda boşanmak isteyen ve bunun üzerine Hasan Yıldırım tarafından silahlı saldırıya uğrayan Dicle’nin başlatmış olduğu hukuk mücadelesi sonuçlandı.

Yaklaşık bir yıl boyunca devam eden dava sürecinde başta Dicle olmak üzere Dicle’nin avukatları dâhil tehditlerden nasibini alırken, duruşmayı takip eden (YDK’nın da içinde bulunduğu) **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu**’ndan kadınlara da “*Sizin derdiniz ne, bizden ne istiyorsunuz?*” diye hesap sorma hakkını kendinde buluyordu Yıldırım ailesi.

Yaklaşık bir yıl süren duruşmalar sonucunda erkek yargının erkek savcısının hazırladığı mütalaada cinayete teşebbüs değil silahlı tehditten ceza verilmesi isteniyordu ki bu suçlunun tahliyesi demektir, ancak Dicle’nin avukatları ve kadınların duruşmalarda oluşturduğu baskı sonucu Hasan Yıldırım “kasten öl-

dürmeye teşebbüs” ve tehdit etmekten toplam 8 yıl 4 ay ceza aldı.

Karar duruşması sırasında sanık avukatı Serdar Yıldız sözlerine “*Söyleyeceklerim boğazında düğümleniyor*” diyerek dramatik bir giriş yaparak başladı savunmasına. Dicle’nin avukatlarının



tüm erkekleri canavar gibi göstermiş olmasından rahatsız olduğunu belirtti. Ve bu çok dramatik konuşmasına ekledi “*Biz de kabul ediyoruz kadın cinayetlerinin yaşandığını, sonuçta kadınlar çiçektir*”.

Bu sözlerinin üzerine duruşmaya katılan kadınlar ve kadın avukatlar avukatın sözlerine gülerken, o da bu tepkileri beklemiyor olmalıydı ki şaşkına döndü.

Avukat Ezgi Duman Tehdit Edildi

Duruşmanın sonunda mahkemenin ceza vermesinin akabinde Hasan Yıldırım, avukatlara ve kadınlara dönerek “*Sizinle Allah makamında görüşeceğiz*” derken, Hasan Yıldırım’ın kardeşi ise “**Alın açık, başın dik yat. Paşalar gibi dur orada**” diyerek bilindik erkeklik cümleleri ile kuyruğu dik tutmaya çalıştı.

Ancak bu mizansenin oldukça çarpıcı olan kısmı Hasan Yıldırım’ın kardeşine işaret ederek “**Ulan Ezgi, Ezgi**” diye bağırmasıydı. Dicle’nin yürüttüğü hukuki mücadelede en başından beri bulunan ve Hasan Yıldırım ve ailesi tarafından daha önce de tehdit edilen YDK’lı Avukat Ezgi Duman’ı kardeşine hedef olarak gösteren Hasan Yıldırım’ın bu tehdidinden sonra kadınlar ve avukatların isteği üzerine, mahkeme heyeti bu durumu zapta geçti.

Duruşmanın bitmesiyle Av. Serdar Yıldız’a tepki gösteren YDK’lılar “**Biz kadınız, çiçek babandır**” dedi.

Göğün yarısı

YDK: Poliste “YDK” korkusu türedi

17 Aralık günü Antakya’da bir YDK okuru polisler tarafından sorguya çekilmiş ve tehdit edilmişti. Son dönemde özellikle gençlik örgütlerine dönük bu saldırıların kadın örgütlerine yönelmesi elbette birçok anlam ve içerik taşımaktadır. Bu konuya ilişkin Yeni Demokrat Kadın Yayın Kurulu bir açıklama yayımladı. “Poliste ‘YDK’ korkusu türedi!” başlığı ile yapılan açıklama şu şekilde;

Yeni Demokrat Kadın olarak, kurumsallaştırmaya çalıştığımız kadın çalışmamız; Kasım ayında çıkan dergimizin ilk sayısı ile meyvesini vermiş oldu. Doğrusu heyecanımız hala taze, dergimizin okurlarından gelen öneri ve eleştirilerle ikinci sayımızı çok daha güçlü bir şekilde çıkarma niyetindeyiz.

“Acaba oldu mu, yapabildik mi?” sorusu hala zihnimizde dolaşırken; bugün anladık ki yapabildik! Çünkü Yeni Demokrat Kadınlara gücü yetmeyen “emniyet” güçleri, çareyi dergimizi okuyan kadınları taciz etmekte bulmuş! Bir baktık ki; biz de devrimci, demokrat, yurtsever kurumlar gibi “terör” listesine alınmışız. Doğrusu üzülsük mi, sevinsek mi bilemedik. Her türlü demokratik hakkın kullanımının yasak olduğu, tecavüzcülerin dışarıda dolaştığı, kadın ve LGBTİ katillerin ödüllendirildiği bir ülkede devlet “erk”inin bize yönelik saldırısı için “zamanlama manidar”! Dergimizin çiçeği burnundayken düşman saldırıyorsa, bize de “Bu iyidir” demekten başka bir şey kalmıyor.

Antakya’daki bir okurumuz, bugün (17 Aralık) YDK’nın dergisini okuduğu için “emniyet”e çağırılmış ve gayri resmi şekilde sorguya çekilmiştir. Polis merkezinin bodrum katındaki boş bir odada gerçekleşen bu görüşmede, polis okurumuza dergimize nasıl ulaştığını bildiklerini, dergiyi kendisine öneren ve ulaştıran YDK aktivisti kadınların “örgüt üyesi” olduğunu, bu kadınların sonunun da yakın olduğunu ifade ederek korkutmaya çalışmıştır.

“Sen o derginin içerisinde neler var, biliyor musun?” şeklindeki sorusuna arkadaşımızın verdiği “Ben biliyorum, ama siz bilmiyorsunuz galiba” cevabı üzerine derginin arkasındaki “karanlık” güçlere işaret ederek, dergimizi ve kurumumuzu terörize etmeye çalışmıştır. Okurumuzun derginin “illegal” yönünün ne olduğuna ilişkin sorusuna ise, “Henüz yok, ama takip ediyoruz” şeklinde yanıtlamışlardır. Okurumuza bizler hakkında verdikleri “aydınlatıcı” bilgilerle yakından takipçimiz olduklarını gösteren polisler, YDK’nın arkasındaki “gizli güçler”i açığa çıkarması durumunda devletin kendisine para bile verebileceğini belirtmişlerdir. Ajanlaştırma politikalarıyla, bu kez de kadın mücadelesine darbe vurabileceğini düşünen bu “bey”lere birkaç kelamımız var:

Yanılmadınız... YDK’nın arkasında çok gizli güçler var! İtiraf ediyoruz: YDK’nın gücü 12 saat patronlara ücretli kölelik yaptıktan sonra, bir de evde ter döken emekçi kadınlardan geliyor. Evet, yanılmadınız... YDK gücünü, taciz ve tecavüzcülere boyun eğmeyen kadınların başkaldırısından alıyor. Ve üzgünüz, YDK Rojava’da savaşan ve gerektiğinde şehit düşen kadınların özgürlük sevdasıyla daha da güçleniyor. Tam da bu yüzden, gücünüz bize hiçbir zaman yetmeyecek! Yaratmaya çalıştığınız “korku imparatorluğu”nun altında kalacaksınız!

Son olarak, okurumuzdan Yeni Demokrat Kadın dergisini istemişsiniz. Her ne kadar yayını, kolaylıkla temin edilebilecek noktalarda bulunsun ve gerektiğinde “yasal” işlem başlatılabilecek bilgileri künyesinde barındırsın da; hiçbir zaman bir “erk”e, hele ki “güvenlik”ten başka her işe yarayan bir “erk”e sunulmayacaktır. Aksine savaşımız bu “erk”i yıkmaya dönük olacak; yayını da her daim buna hizmet edecektir. Baskılarınız, yıldırma politikalarınız ne yayın ilkelerimizden ne kadın mücadelemizden geri adım attıramayacaktır.

YDK Yayın Kurulu

“Siz çocuk öldürmesini iyi bilirsiniz”

Roboski’de aynı şey kendi emriyle yapıldı. Uçak bombaları ile katledilen 34 insanımızdan 21’i çocuğu ve Erdoğan’ın emriyle Filistinli çocukların kaderine bir kez daha ortak oldular. Bu Erdoğan’ın elindeki ilk çocuk kanı değildi belki ama en görünür olanı oldu.



Bugünün Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, yıllar önce başbakan olduğu dönemde “One Minute” dediği Davos’taki o meşhur basın toplantısında İsrail Başbakanına “siz çocuk öldürmesini iyi bilirsiniz” diyerek, Gazze’de İsrail uçaklarının sahilde top oynarken bombalarla katlettiği Filistinli çocukları hatırlattı.

Yıllar sonra Roboski’de aynı şey kendi emriyle yapıldı. Uçak bombaları ile katledilen 34 insanımızdan 21’i çocuğu ve Erdoğan’ın emriyle Filistinli çocukların kaderine bir kez daha ortak oldular. Bu Erdoğan’ın elindeki ilk çocuk kanı değildi belki ama en görünür olanı oldu.

Sonrasında Gezi süreci geldi, “Emri ben verdim” dedi. Verdiği emirle Mehmet Ayvalıtaş, Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz, Abdullah Cömert ve oynadığı bilye dahi devlet medyasınca suç aleti haline getirilmeye çalışan Berkin Elvan ve diğer canlarımız tek tek katledildiler. Hepimiz biliyorduk. Ama o pervasızlığının zirvesinde olduğunu gözümüze sokmak istediğinden, bu kan pınarından beslenenlerin arkasında daha sıkı kenetlenmesini istediğinden “Emri ben verdim” dedi.

Verdiği tek emir bu değildi, kuşkusuz. İHD ve TİHV 2014 yılına ait, sadece 1 yıllık İnsan Hakları İhlalleri raporuna göre; 2014 yılında, 11 aylık süreçte, 39 kişi devlet güçlerince öldürüldü. 1744 kişi işkenceye maruz kalıp bununla ilgili şikayette bulundu. Şikayette bulunmayan, korkan, devlet terörüyle sinenlerin sayısı hayli fazla. 38 kişi hapisanelerde öldü, 1723 kişi iş cinayetlerinde öldü. Devlet 294 kadının erkekler eliyle katledilmesine göz yumdu.

Devlet güçlerinin işlediği cinayetler ve işkencelerle ilgili hukuki süreçler ya hiç başlatılmadı ya dosyalar zaman aşımına uğraması için evrak-işlem vb. teknik bahanelerle devlet bürokrasisi içinde gidip gelirken yıllara yayılan yargılamalarla neden olundu ya da göster-

melik bir-iki davayla devlet aklanmaya çalışıldı. Diğer yandan şikayetçi olan vatandaşların davalarından vazgeçmeleri için tehdit, ceza şantajı dâhil her yola başvuruldu.

İzmir’deki, karakolda 3-4 polisçe toplanıp, karnına yumruk atılıp yerde tekmelenen genç kadının görüntüsü halen hafızalardadır. Bu polisleri savcı 1-2 yıla yargılarken, darp edilen kadının polise mukavemet, görevli memura direnme, darp vb. gerekçelerle 8-10 yıla varan cezalarla yargılanmak istenmesi hukuk sisteminin polisini cezalandırmamasının bir diğer yoludur. Çoğunlukla polisler hakkında ya vali tarafından soruşturma izni verilmediği için soruşturma açılmıyor ya da savcı takipsizlik kararı verip dava dahi açmıyor. Böyle ısrarla dava açanlar da işkencisinden daha ağır cezalarla yargılanmakla terbiye edilmeye çalışılıyorlar.

AKP, devlet faşizminin klasik tavrıdır: Öldürdüğü gerillanın bedeninden çıkan kurşunun parasını o gerillanın ailesinden tahsil etmek, Veli Saçılık örneğinde olduğu gibi kopardığı kolun protez parasını geri almakla yetinmeyip operasyondaki devlet zararını da mağdurdan tahsil etmek, işkenceye uğrayan mağdura işkencecisinden fazla ceza vermek... Tüm bunlar TC faşizmi açısından rutinleşmiş, artık kitleleri şaşırtmayan örnekler.

Katledilen Türkiye’de “terörist”; başka yerde “insan”

ABD’de siyahi insanların polisçe katledilmesi ve ardından bu polislerin hakkında yargının Türkiye’de örneği çokça görüldüğü gibi, soruşturmaya gerek olmadığı kararını vermesi üzerine ABD’deki protestolar sonrasında Erdoğan ABD’deki polis şiddetini hatırlayıp “polisim vatandaş mı öldürüyor” diyebilirdi. Aynı gün polis Gever’de (Yüksekova) 6-7 Aralık 2013’te yine kolluk güçlerince infaz edilen M. Reşit İşbilir, Veysel İşbilir ve Bermal Tokçu’nu ölüm

yıldönümü nedeniyle protesto eylemi yapanlardan 18 yaşındaki Rojhat Özdal’ı öldürdü.

Erdoğan ya Rohatları, Berkinleri, Abdocanları, yani 2014’te katledilen 39 insanımızı vatandaş kabul etmiyor, onları “öldürülecek terörist” olarak görüyor ya da kendisine oy verenler dışındaki kimseyi vatandaş kabul etmiyor olmalı ki polisin kendi emriyle öldürdüğü insanları yok sayıyor.

ABD’de insan haklarına dönük eylemler devam ederken ABD

iç politikasının da bir sonucu olarak CIA’nın işkenceleri senato raporu ile açıklandı. Tecavüzle tehdit, günlerce uykusuz bırakma, ölümlü tehdit, baskı, boğulma hissi vermek için zorla su içirme, soğuk odada, buzda yatırma vb. Erdoğan ve şürekası bu sefer de ABD’de işkenceyi keşfetti. ABD’nin Müslümanlarca keşfinden sonraki en büyük keşifleri bu olsa gerek.

Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu açıklanan işkence yönetmelerini insanlık dışı, iğrenç bulup kınadı, Cumhurbaşkanı ise hemen zalime karşı mazlumun yanında olduklarını “Nerede olursa olsun baskıya karşı çıkacaklarını” açıkladı. “Bunları biz yapsaydık demediklerini bırakmayacak çevrelerin sessizliği de düşündürücüdür” diyerek kendisini insan haklarının gerçek ve tek savunucusu ilan ediverdi.

Çok uzağa gitmeye gerek yok. Gezi İsyanı sırasında yaşananları hatırlayalım. Bunların hangisi Erdoğan’ın emrini verdiği polislerce yapılmadı? Polis araçlarında arama bahanesiyle yapılan cinsel tacizleri, tecavüz girişimlerini mağdurlar anlatmadı mı? Kış günlerinde yapılan her eylemde, mesela TEKEL eylemlerinde polis TOMA’lardan buz gibi suyu, gazlı suyu kitlelere sıkıp, onları havuz vb. nin içine sürükleyip ıslatmadı mı?

3-5 polisin, cinnet halinde bir eylemcinin üzerine çıktığını ekranlarda defalarca görmedik mi? Bizler, o cinnet halindeki polislerin altında kalanlar “nefes alamıyorum” bile diyemedik, diyemediğimizde de sesimiz duyulmasın diye muhalif basın susturuldu. Yüzden fazla gazeteci insan hakları, savunucusu, mazlumun koruyucusu Erdoğan’ın emriyle patronlarca işten çıkarılmadı mı? Daha birkaç hafta önce, 6-7 Ekim olaylarına katıldıkları gerekçesiyle Van 100.Yıl Üniversitesi öğrencilerine gözaltında bu işkenceler yapılmadı mı? Kobanê Serhildanı’nın ardından son 1 ayda Kürdistan’da binlerce insan gözaltına alınmadı mı?

İşte ileri” demokrasinin “yeni” Türkiyesi!

AKP, tüm bu saldırganlığına ek olarak, vahşetini gizleyen en büyük örtüyü ise hukuk düzeni ile yapmaya girişti şimdi de. Tarih boyunca egemenlerin kalemeleri ile yazılan hukukun ezilenden yana hiçbir zaman çalışmadığını kafalarımıza not ederek, tekrar bakalım bu “güvenlik yasası” denen zillete.

Başbakan’ın Gezi İsyanı sürecinde “aslanlarım” diyerek andığı polisleri savcı yetkileriyle donatmasının adı olan Güvenlik Paketi, Kobanê Serhildanı’nın ardından hükümetin gündemine girmiş olmakla beraber, hesaplanan saldırı konsepti daha da büyüktür. Uzun vadede kentsel dönüşümden işçi ve emekçi sorunlarına ve yoğunlaşan kölece çalışma koşullarına uzanan bir dizi saldırı konsepti planlayan AKP’nin “yılları küçükken ezme” girişiminin de bir parçasıdır. Bundan ötürüdür ki, daha yasa geçer geçmez bir dizi faşizm örneği ülkemizde sergilenmiştir. Neredeyse her ay yenilenen “Ankara’da (..) günlük sınırsız arama kararı” vb haberler artık gündem olmayacak kadar aşına olduğumuz haberler haline gelirken son olarak polis, Amed’de bir çocuğu daha katletti. Amed’in Sur ilçesi Yoğurt Pazarı denilen bölgede, sınırsız yetkileri ile operasyona çıkan polisin açtığı ateş sonucunda **Kadir Çakmak** katledilirken, burjuva medya katillerin kim olduğuna dair bir tartışma bile yürütmedi. İşte AKP’nin yarattığı “ileri demokrasi” algısı budur. AKP “yeni Türkiye”nin mimarlarının yarattığı toplumsal demografi böylesi bir sonuç doğurmaktadır.

İnkâr edemeyiz, bir şeyi çok iyi yapıyorlar. Cebe atmaya ve gerçeği tersyüz etmeyi yani kandırmayı çok iyi biliyorlar yapıyorlar.

Atma ve Kandırma

Partisi.

Özü ve özeti AKP budur.



“Zaman”sız özgür basınlar dileğiyle!

17-25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu ile doruk noktasına ulaşan AKP ve Gülen Cemaati arasındaki çatışma artarak ve birden çok cephede çeşitlenerek devam ediyor. Düne kadar işçi ve emekçi kitlelere, Kürt ulusu ve azınlık milliyetlere saldırı ve düşmanlıkta siperdaş olan iki kliğin arasındaki “it dalaşı”nın sebebi ise çokça dile getirdiğimiz ve yazıya aktardığımız üzere iktidar savaşından başka bir şey değil. Bu iktidar savaşında iki taraflı saldırılardan sonuncusu tam da 17-25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu’nun yıldırmayı yaklaşmışken, AKP iktidarı tarafından gerçekleştirildi ve çok cephede çeşitlenerek devam eden saldırıların bu seferki hedefi Gülen Cemaati ile arasında kopmaz bağlar bulunan Zaman gazetesi-Samanyolu TV oldu.

14 Aralık günü gerçekleştirilen operasyonda Zaman gazetesi ile Samanyolu TV’den 31 kişi hakkında gözaltı ve yakalama kararı çıkarılarak Samanyolu Yayın Grubu Başkanı **Hidayet Karaca** ve Zaman Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Ekrem Du-**

medyası, süreçten kendi çıkarları namına özgür basının yıllardır kullandığı sloganı ve argümanları kullanarak yararlanmaya çalışıyor. Zaman gazetesi ve Samanyolu TV devrimci, demokrat ve yurtsever basın emekçilerinin yıllardır sürdürdüğü mücadelenin içini bir çırpıda boşaltmaya çalışıyor.

Operasyonu; yıllardan beri sansüre, yayın yasağına, haklarında açılan davalara maruz kalan ve hatta faili meçhul cinayetlere kurban giden devrimci, demokrat ve yurtsever basının kullandığı **“Özgür basın susturulamaz”** sloganı ile özdeşleştirmeye çalışan ve “it dalaşı” öncesinde bahsettiğimiz basın emekçilerine her türlü saldırının arkasında bulunanların propagandasını yapan Zaman gazetesi, kullandığı sloganla beraber ezilenlerin yanında olduğunu hatta içerisinde olduğunu ispatlamak için elinden geleni ardına koymuyor.

Oysa ki Zaman gazetesinin KCK adı altında düzenlenen operasyonla gözaltına alınan ve tutuklanan gazetecilere karşı umursamazlığını operasyonların olduğu zamanki

“Danıştay’dan düşük promil alkolle izin yok” manşetinden biliyoruz. Gezi İsyanı’nda halkın



manlı’nın da aralarında bulunduğu 25 kişi İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldü.

Zaman gazetesinin “sosyalist” olacağı gelmiş!

14 Aralık operasyonu ile birlikte genel olarak Gülen cemaatinin anlayışını Aziz Nesin’in **“İnsanın sosyalist olacağı geliyor”** isimli öyküsü ile benzeştirerek açıklamaya çalışalım: Nesin öyküsünde, bir patronun işleri yolunda giderken sisteme muhalif her kesime karşı duyduğu tepkinin ve öfkenin, şirketinin batması ve yolsuzluktan dolayı tutuklanmasının ardından kendi çıkarları için tersine dönüştüğünü anlatırken; patronun hapishaneden çıkmasının ardından tekrardan ezilenin karşısındaki tutumunu koruduğunu –yani ezileni ezmeye devam ettiğini- aktarıyor.

Genelde AKP –Gülen cemaati, özelden ise 14 Aralık operasyonu ile açığa çıkan tablo tam da budur. Gülen’in

rikmiş öfkesini sokaklara dökmesini **“Çevre duyarlılığı yakıp yıkmaya dönüştü”** (3 Haziran 2013); 2012 Newroz’unda alanların yasaklanmasının ardından serhıldanları **“Nevruz kutlamaları teröre bahane yapıldı”** (22 Mart 2012) şeklinde manşetine taşıyan Zaman gazetesi, halkı direkt hedef gösterip şovenizmi körüklerken bugün kendini halkın safalarında olan basın kurumlarına yamamaya çalışıyor. Kuşkusuz Gülen Cemaati iktidar gücüne geri döndüğünde bu “yamanma” çalışmaları son bulacak ve tekrar esas safını belli edecektir. Bu safın ise ezilenlerin yanı değil tam karşısı olduğu açıktır.

AKP ve Cemaat arasındaki çatışmanın yansıması olan bu operasyonda mağduriyet retoriği çizen Zaman gazetesi, sanki bir vicdan tutulması yaşıyormuşçasına hâkim sınıf ve kliklerinin propagandasında kuşan-

mış olduğu karakersizliği görmemiş gibi laflar uçurmaktadır. Çizgisi sapkın ve “Zaman”sız tiplmelerin kamarası olan Zaman gazetesi; kendini hadsiz bir çıtaya çekerek, yıllardır bedeller ödeyen ve gerçeklerin savunuculuğunda can veren özgür basın ile aynı kefeye koymaya çalışıyor. Özgür basına dönük yapılan katliamların savunucusu Zaman gazetesi kendisini bu potaya koyarak açık biçimde halkın değerlerine hakaret ediyor. Tabii ki anlayana. Anlayana diyoruz çünkü ülkemizde AKP karşıtlığının almış olduğu pozisyon ilerilik ve demokratlık olarak algılanınca, gerçekleri göremeyecek pozisyona erişen “bakar körlerin” sayısı da az değil. İşte vicdanı tutulanlar, işte laf baloncuğu uçuran aklı selimler.

Peki ya Zaman gazetesine “özgür basın” diyenler?

Bütün bunlarla beraber Gülen cemaati ve çevresi “it dalaşı”nın başından beri bilinçli olarak meseleyi “Özgür basın susturulamaz” sloganı altına taşırken; gazeteciler, sendikalar ve dernekleri ise operasyonu “tarafsızca” değerlendirmek gerektiğini öne sürerek yapılanın “basına saldırı” olarak değerlendirilmesi ve buradan doğru karşısında durulması gereken bir durum olduğunu açıkladı. *“Bu vahim olay, özgür basına yönelik sistematik hale gelen baskı, yasak ve yıldırma çabalarının son halkasıdır”* cümlesinin altına **Hayko Bağdat, Can Dündar, Mustafa Kuleli, Perihan Mağden** gibi pek çok gazeteci-yazar imza attı; böylece bir “cemaat gazetesi” olarak Zaman gazetesi özgür basın sınıfına konuldu. Yine **Türkiye Gazeteciler Sendikası** ile **Türkiye Gazeteciler Cemiyeti** de bu görüşün dışına çıkmayarak meseleyi “tarafsızca” değerlendirme yanlısı olduklarını belirtti. Böylece Zaman gazetesinin “özgür basın” sınıfına konulması ile operasyon asıl vahametini almış oldu.

Operasyo-



Zaman gazetesi; kendini hadsiz bir çıtaya çekerek, yıllardır bedeller ödeyen ve gerçeklerin savunuculuğunda can veren özgür basın ile aynı kefeye koymaya çalışıyor.

nun bahsettiğimiz gazeteci-yazarlar tarafından salt basına yönelik bir mesele olarak ve AKP- Gülen Cemaati çatışmasından bağımsız olarak ele alınması bu vahameti doğururken, Zaman gazetesinin tam da sisteme hizmet eden bir “yandaşlık” taşıdığı göz ardı ediliyor. Operasyonun asıl hedefinin Gülen Cemaati olduğu bu kadar açıkken meselenin “basına yönelik saldırı” olarak ele alınmasının ne kadar sakat bir anlayış olduğu ortadadır.

Özgür basın nedir? Daha önce de belirttiğimiz üzere manşetlerinde şovenizmi tetikleyen, halkın isyanını ve serhıldanlarını “terörizm” olarak nitelendiren ve daha pek çok söylemiyle halk düşmanlığını kendine mision edinen bir medya özgür basını mıdır? Kuşkusuz vaktiyle gazeteciler gözaltına alındığında, “Bir kısım medya abartıyor” diye karalama kampanyasını yürütenlerin, aynı durum başlarına geldiğinde “Özgür basın susturulamaz” seslenişleri meselenin ikiyüzlülüğünü bir kez daha ortaya koyuyor.

Özgür basına yönelik saldırılar; Ape Musalardan, Metin Göktepelere, Hrant Dinklere, Suzan Zenginlere ve Kadri Bağdulara yönelik “faili belli” cinayetlerdir.

Hapishanelerdeki tutsaklara yayın yasağı konularak gazete-dergi vs. ulaşmamasıdır.

Düşünce-ifade özgürlüğü hiçe sayılarak halkın gerçeklere ulaşmasını engellemek için gözaltı, tutuklama furçasıdır.

Gazete bürolarına yönelik gerçekleştirilen polis-devlet işbirliğindeki saldırılardır.

Örnekler kuşkusuz çoğaltılabilir, çünkü TC’nin bu alanda pek çok uygulaması ve politikası bulunmaktadır.

Ancak burada önemli olan yandaş basınla özgür basın arasındaki farkı koyabilmektir.

Makedonya'da binlerce öğrenci "Üniversitelere özgürlük" istedi



H. Merkezi: Makedonya'da hükümetin uygulamaya çalıştığı eğitim reformu, yüksek öğretimde devlet sınavı yapılması ve yüksek harçlar, binlerce öğrenci ve akademisyen tarafından protesto edildi. Makedonya hükümeti, yapılacak olan devlet sınavıyla öğrencilerin bilgisini test ederek kaliteyi artırmayı hedeflediğini açıklarken; öğrenciler ise bu yasaya, getirilecek olan bu sistemle üniversitelerde özerklik kalkacağı için karşı çıkıyor.

Öğrenci Kurulu tarafından düzenlenen eylemler, başkent Üsküp'te çeşitli üniversitelerde bulunan öğrencilerin Başbakanlık binasına yürümesiyle başladı. Hükümetin üniversitelere getirmeye çalıştığı devlet denetimine karşı çıkan öğrenciler, eylemlerde "Üniversitelere özgürlük", "Üniversitelere özerklik" sloganlarını haykırdı.

ABD halkı: "Nefes alamıyorum!"

H. Merkezi: İstatistiklere göre her 28 saatte bir siyahinin katledildiği ABD'de polis zulmüne karşı on binler sokağa çıktı. En son **Eric Garner**, **Michael Brown** ve **Tamil Rice** adlı siyahilerin polis tarafından katledilmesiyle ABD halkı tepkisini sokaklara çıkarak göstermeye başladı.

Washington'da 25 bin kişi, New York'ta 10 bin kişinin sokaklara çıktığı eylemler aynı zamanda San Francisco, Kentucky, California, Massachusetts, Missouri, Illionis ve Kolorado gibi yerlerde de gerçekleştirildi. Eylemlerde birçok merkezi caddenin kapatılmasıyla yanısıra, Boston'da düzenlenen eyleme ise polis saldırısı sonucu 31 kişi darp edilerek gözaltına alındı. Washington'daki eylemde sivil haklar hareketi kurucusu Al Sharpton yaptığı konuşmada "Siyahlar beyazlara karşı değil. Bu bir siyah yürüyüşü değil, bu yürüyüş Amerikan halkının hakları için yapılan bir yürüyüş" dedi.

On binlerin sokaklarda olduğu eylemlerde siyahi Amerikalı Eric Garner'in polis tarafından boğularak katledilmesine tepki olarak öne çıkan "Nefes alamıyorum!" sloganının yanı sıra "Siyahların yaşamı önemlidir", "Adalet yoksa barış da yok" gibi sloganlar da atıldı.

Göçmenlere yönelik ayrımcılığa ve hukuksuzluğa hayır!

Emperyalist politikalar sonucu Ortadoğu'nun yağmalanması ve halkların katliamla karşı karşıya bırakılması ile birlikte dünyanın bütün ülkelerinde göçmen sorunu tekrar tartışılmaya başlandı. Katliamdan kaçarak birçok ülkede mülteci konumuyla hayatlarını idame ettirmek zorunda kalan binlerce kişi, devletlerin baskı ve sindirme politikaları ile karşı karşıya kalmaktadır. Böylesi bir süreçten geçerken, Birleşmiş Milletler tarafından 1990'da ilan edilen **18 Aralık Göçmenler Günü** vesilesi ile göçmen haklarına ilişkin devlet politikalarının teşhiri önem arz etmektedir.

Konuya ilişkin olarak Avrupa'nın birçok bölgesinde göçmen politikalarına karşı mücadele veren ATİK bir açıklama yayımladı. ATİK yaptığı açıklamada "Bu karar 'Uluslararası Göçmen İşçi ve Ailelerin Haklarını Koruma Bildirgesi' olarak adlandırılarak resmîleştirilmiştir. Bu kararın ilanından tam on yıl sonra 2000 yılında gerçekleştirilen bir oturumda Birleşmiş Milletler tarafından 18 Aralık Dünya Göçmenler Günü olarak ilan edilmiştir. Bildirgenin imzalandığı tarihten sonra birkaç yıl göçmen haklarında belli iyileşmeler devam ettirilse de, son on yıla baktığımızda göçmen hakları her geçen gün daha fazla ortadan kaldırılmıştır. Bugün yürürlüğe konulan yeni yasalar ile birlikte göçmen işçi ve emekçilere yönelik uygulamalarda bu ırkçı ve ayrımcı yasalar başat rol oynamaktadır. Bu yasalara bağlı olarak göçmenlere yönelik haksızlık, hukuksuzluk ve adaletsizlikler ayyuka çıkmış durumda. Bugün Avrupa Birliği göçmen akımını önlemek için uygulamaya koyduğu güvenlik yasası ile bu baskıların başını çekmektedir. Birleşmiş Milletler içinde zengin ve etkili konumda olan devletler, geri kalmış ülkelere gelen göçmenlerin emeğini ve değerlerini sömürürken, onlar üzerindeki baskıları çıkardıkları yeni yasalar ile arttırmaya ve ayrımcılığa tabi tutmaya daha etkili bir şekilde devam ediyorlar.

2008'de başlayıp tüm dünyayı sarsarak derinleşen ekonomik ve mali krizin yaygınlığını devam ettirdiği

günümüz koşullarında, bölgesel savaşların yaygınlaştığına tanık olmaktayız. Emperyalist pazar paylaşımının bir ürünü olarak yaygınlaşan bölgesel savaşlar ile göçmen akımı da yaygınlaşmaktadır. Göçmen emekçiler ve aileleri, yaşanan bu bunalımlarda en fazla etkilenen kesimi oluşturmaktadır. Krizin faturasını en ağır bir şekilde yaşayan göçmenler daha fazla sömürülürken; sermaye sahipleri, kriz süreçlerinde düşük ücretli göçmen emeğini hem bir rekabet gücü hem de işçi sınıfını bölme ve parçalama aracı olarak kullanmaktalar. Bütün bunlar uluslararası sermayenin aşırı meta üretimi ve aşırı sermaye birikimi krizlerine bağlı olarak yaşanmaktadır" dedi.

Emperyalizmin ekonomi politikaları ve pazar savaşları nedeniyle yaşanan göçlere de değinen ATİK açıklamanın devamında "Bugün Uluslararası Göç Örgütü aktarımlarına göre, 7 milyarlı geçen dünya nüfusu içinde her yedi insandan biri doğduğu ülkeden göç ederek başka bir ülkede yaşamını idame ettirmektedir. Dünya çapında göçmen sayısı 2013 verilerine göre 250 milyona yaklaşmış durumda. Son iki yıl içinde gerek Ortadoğu'da gerekse Afrika kıtasında yaşanan emperyalist savaş ve dalaşlar neticesinde on milyona yakın insan yerinden yurdundan edilerek göç etmek zorunda bırakılmıştır. Göç etmek zorunda bırakılan bu insanlar en zor şartlar altında yaşamaya çalışmaktadırlar. Emperyalizmin saldırganlığı sonucunda göçmenlerin, mültecilerin

insanların sayısı çığ gibi çoğalırken; egemen güçlerin baskı, sömürü ve sosyal yıkım politikaları insanları yığınlar halinde göçe zorlamaya devam etmektedir.

Her geçen gün göçmenlere yönelik artan baskı yetmiyormuş gibi son bir yıl içinde göç yolunda iken Akdeniz açıklarında batırılan tekneler sonucunda binlerce insan diri diri Akdeniz sularına gömülmüştür. Suriye'deki savaşta DAİŞ çetelerinin zulmünden kaçan çok sayıda göçmenin Yunanistan'a, oradan da diğer Avrupa ülkelerine geçmek üzere çıktıkları bu yolda hayatlarını kaybetmeleri, bir kader değil emperyalist haksız savaş ve talan politikalarının bir sonucudur. Bunlar yetmiyormuş gibi Avrupa Birliği sınır güvenlik kurumu Frontex, sınır güvenliği bahanesi ile militarist uygulamalarıyla insanlık suçu işlemeyi sürdürürken uluslararası kamuoyu bunları seyretmekle yetiniyor.

'Uluslararası Göçmenler Günü'nü kutladığımız bugünde, göçmenler en ağır bir şekilde ırkçı ve ayrımcılığa uğramaktalar. Göçmen karşıtlığı üzerinde ırkçılık hortlatılarak bir devlet politikası haline getirilerek kurumsallaştırılmıştır. Dünya Göçmenler Günü'nü karşılarken, gelecekte ırkçı ve ayrımcı politikaların boşa çıkarılması için bizlere önemli görevler düşmektedir. Bunların başında; yaşadığımız ülkelerde işçi ve emekçiler ile birlikte bu saldırılara karşı ortak hareket ederek dayanışmayı daha fazla güçlendirerek cevap olmaktadır" ifadelerine yer verdi.



Taliban Pakistan'da katliam yaptı!

Pakistan'da Taliban örgütü tarafından bir askeri okula yapılan saldırıda, 132'si öğrenci 9'u öğretmen 141 kişi yaşamını yitirirken 128 kişi de yaralandı. Saldırı yapılan okuldaki öğrencilerin ilköğretim ve lise bölümlerinde olduğu ifade edildi.

Ordu Sözcüsü Asif Selim Bav-

ca'nın yaptığı açıklamaya göre okulda toplam öğrenci sayısı 1099 iken, komandolar eşliğinde yapılan operasyonda 960 kişi tahliye edildi. Pakistan Başbakanı Navaz Şerif de Peşaver'deki Hayber Paktunhva eyalet başkanlığında düzenlediği basın toplantısında "Teröre karşı operasyon son safhasına girmiştir. Zarb-e Azb operasyonu, son terörist yok edilene dek devam edecektir" dedi.

Taliban açıklama yaptı

Taliban'ın "Tahrik-i Taliban Pakistan adı verilen bir kolu saldırıyı üstlenir-

ken, BBC'ye konuşan bir Taliban sözcüsü, silahlı baskının "Taliban'ı hedef alan ordu operasyonları nedeniyle yapıldığını" söyledi. Pakistan Talibanı sözcüsü Muhammed Horasani saldırıyla ilgili yaptığı açıklamada ise okula en az 6 saldırgan gönderdiklerini ve saldırganlara askeri personeli vurmalarını emrettiklerini duyurdu. Horasani, saldırganlar arasında intihar bombacılarının da bulunduğunu söyledi. Taliban sözcüsü, "İntihar bombacılarımız okula girdi. Kendilerine çocuklara zarar vermemeleri konusunda talimat verildi" dedi.

Saraylar inşa edilirken Ebu Zer'i anmak...

Bir yıl öncesine kadar, "devletin malı deniz, yemeyen domuz" sözünün ölçüleri içerisinde AKP'nin de iktidar olmasının nimetlerinden yararlandığını herkes biliyordu. Oğullara gemiciklerin alındığı, eşin dostun sınavsız çeşitli kurumlara yerleştirildiği, bazen pahalı hediyeciklerin alındığı biliniyor ve "normal ölçüler" içerisinde karşılanıyordu! Fakat, iç hesaplaşmaları sonucu ortaya dökülenler, sömürücü bir sistem içerisinde devletin ve dolayısıyla da iktidarın asıl işlevinin halkı soyup soğana çevirmek olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Cumhurbaşkanlığı sarayının 1150 odasının ortaya çıkan ihtişamı karşısında, maden ocaklarında tek bir yaşam odasının olmaması gibi çarpıcı tezatlıklar, mevcut soygunun daha fazla göze çarpmasına yol açtı.

İhtişam, debdebe ortaya çıktıkça R. T. Erdoğan, daha çok dine sarılıyor. Din, onun elinde uyuşturucu, afyon işlevi görüyor. En son İslam İşbirliği Teşkilatı Ekonomik ve Ticari İşbirliği Daimi Komitesi'nin (İSEDAK) toplantısında şu sözleri sarf ediyor, bir "alim" havasında:

"Bazı üye ülkelerimiz kişi başına milli gelirden en alt sınırlarda yer alıyor. Hepimiz bir Allah'a, hesap gününe inanıyoruz. Kendimize, nefsimize, vicdanımıza izah edebilmek bile böyle bir gelir uçurumunu hesap gününde o yüce mahkeme de izah edebilenin asla ve asla yolu yoktur" (28 Kasım, Hürriyet) diyor! Konuşmasında ayrıca Muhammed'in tek hurmayla doyduğunu, aç gözlü olmamak gerektiğini vs. anlatıyor.

Türkiye'nin sosyal yapısında İslamiyet inancının çok güçlü bir yer tuttuğunu biliyoruz. Bu aslında tüm Ortadoğu ülkeleri için geçerli bir gerçeklik. İslamiyet inancının güçlü olması ve halkımızın yaşam tarzında, düşüncelerinde etkili olması egemenlerin inançlar üzerinden sürekli olarak politika yapmalarına neden olmaktadır. Cumhuriyetin ilk kuruluş yıllarından günümüze kadar ideolojik anlamda modernizm-geleneksellik çelişkisi varlığını sürdürmüştür.

Halka "çağdaşlaşma" adı altında inançlarına aykırı birçok dayatmanın yapıldığını biliyoruz. CHP'de somutlaşan bu uygulamaların tek anlamı, dinin kendilerinin istediği şekilde ve batılı ölçütlerde yaşanmasıydı. İslam'ın şartları olan namaz kılmak, oruç tutmak vb. ritüellerin yapılmasından, ezanın Türkçe okunmasına, başörtüsünün yasaklanmasına kadar, Sünni halkın dini inançlarına yönelik saldırılar gerçekleşmiştir. Devletin Sünni İslam'a yönelik bu modernleştirme politikaları, sağcı politikacılar/partiler tarafından sürekli propaganda konusu edilmiştir. İşte AKP de "biz de az çekmedik" diyen bu partilerin devamcisidir ve halkımız tarafından sahiplenilmesinin önemli nedenlerinden biri budur.

AKP, Türkiye'nin çoğunluğunu oluşturan Sünni halkımız tarafından 2001 ekonomik krizinden bir çıkış yolu olarak görüldüğü kadar inançlarına da sahip çıkacak bir parti profili çizmiştir. Gerçek-

ten de iktidar olduğu süre içerisinde; Sünni emekçi halkımızın baskı altında tutulduğu çeşitli meselelere "çözüm" getirdi. Başörtüsü sorununu çözdü, işyerlerinden okullara kadar mescit açtırdı, dünyanın en büyük camisinin inşaatını Çamlıca'da başlattı vs. Yani halkımızın dini duygularını istismar ederken, arka planda iktidarın olanaklarını sonuna kadar kullanarak çevresine ulufeler dağıtmaya, herkesin gözü önünde yemeye başladı.

Geçen yıl 17-25 Aralık'ta ortaya saçılanların buzdağının görünen yüzü olduğu herkesin malumu. 4 bakan halen mevcut durumlarını "hediyecik" ile açıklamaktadırlar. Milyarlarca doların "sıfırlanmasından" bahseden R. T. Erdoğan, konuşmalarında kıyamet gününden bahsetmekte, sade yaşamı övmektedir. Ermenekli Recep amcanın kara lastikleri bir yanda dururken, "devletin itibarı", "halkın malı" diyerek inşa edilen sarayı övmektedir. İşte Erdoğan'dan İslamiyet'e dair bu incileri dinlerken, aklımıza ister istemez Ebu Zer, Hallac-ı Mansur, Zenc isyanının önderi Ali b. Muhammed ez-Zencî, Hasan Sabbah, Hamdan b. Karmat, Şeyh Bedrettin gibi İslam'ın ezilenler cephesinden yorumlamışını yapan ve fiili olarak isyan edenler geldi. Bütün bu isimler ve daha eklenebilecek nicelerini bilmek-öğrenmek tarihimize sahip çıkmak anlamında zorunludur. Bu isimleri hiçbir egemenin ağzından duymamız mümkün değildir. İstisnai olarak tıpkı geçen yıl İsmaililere (Hasan Sabbah'a) atfen "haşaşiler" benzetmesi yapmasında olduğu gibi küfür olarak kullanabiliyorlar, ama zaten ezilenler ve temsilcileri de asla egemenlerden övgü duymak istemezler. Egemen tarafından övülmeye başlanıldığı anda, bilinmelidir ki, orada nitelik değişimi vardır...

Zamanının devrimcisi Ebu Zer

Ebu Zer, Muhammed'e ilk iman edenlerdendir. Belli bir dönemden sonra Muhammed'in yanından hiç ayırmadığı sahabelerden biri olmuştur. Ebu Zer, Arabistan çöllerinin yoksul kabilelerinden Gıfâr'a mensuptu. Gıfâr kabilesi, zengin kervanların yolunu keserek geçimini sağlıyordu. İslamiyet'in ilk ortaya çıkış dönemi, "ezilenlerin çığlığı" benzetmesine tamamiyle denk düşüyordu. Savaşlar dönemi bitip, devletleşme başladığında dahi Muhammed; halkıyla birlikte yaşıyor, sade ve mütevazı bir yaşam sürüyordu. Kölelerin İslamiyet'e akın akın gitmesinin sebebi bunlardı. Muhammed'in ölümünden hemen sonra İslamiyet'te ezen-ezilen çelişkisi tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır. Fakat bunun yoğunlaşması 3. Halife Osman zamanında olmuştur.

Ebu Zer, Osman'ın akrabalarının birçok mal-mülk edinmesine, devlet malından yüzbinlerce dirhem verilmesine, çeşitli yönetim kademelerinin zenginlere bırakılmasına itiraz ediyordu. Gittiği mescitlerde Tevbe suresini okumuş ve

Osman'ın servetini halka dağıtmasını istemiştir.

Muhammed'in sahabelerinden olduğu için çok dinlenen Ebu Zer'i Osman karşısına çağırır ve halkı kendisinin aleyhine tahrik etmekten vazgeçmesini ister. Zamanın en büyük otoritesine Ebu Zer'in verdiği yanıt şöyledir:

"Allah'a and olsun ki Osman'ı öfkelen-dirmekle Allah'ın hoşnutluğunu kazanmayı, Osman'ın hoşnutluğuyla Allah'ı öfkelen-dirmeye tercih ederim."

Bu yanıt üzerine Osman, Ebu Zer'i Şam'a sürgün eder.

Muaviye'nin sarayları ve Ebu Zer

Ebu Zer, Şam'a gittiğinde ilk karşılaştığı şey Muaviye'nin binlerce işçiyi köle gibi çalıştırarak yaptırdığı yeşil saraydır. Bunun üzerine Ebu Zer, Muaviye'ye tarihe geçen şu sözlerini söyler:

"Muaviye! Eğer bu sarayı halkın parasıyla yapıyorsan ihanettir; yok eğer kendi paranla yapıyorsan israftır"

Ebu Zer, Şam'da kaldığı süre boyunca mescitlerde, halkın içerisinde Muaviye'nin şatafatına, israfına, yoksullara kötü davranmasına karşı çıkar. Muaviye, arabulucularla altın teklif eder, mevki önerir, tehdit eder. Ama Ebu Zer, tüm bunların karşısında Muaviye'ye "Canımı elinde bulundurana and olsun ki, servet sahipleri mallarını halkla paylaşmadıkça bu işi bırakmam" diye yanıt verir. Muaviye'nin tehditleri karşısında susmayı ise; "hayatın en aşâğılık dönemi, korkaklık" şeklinde yorumlar.

Ebu Zer'in bu bitmek bilmeyen mücadelesi karşısında Muaviye ne yapacağını şaşırır. Ebu Zer, sahabelerden olduğu için direkt karşısına alamamaktadır. Bunun üzerine onu tekrar Osman'ın yanına Medine'ye gönderir. Yolculuğunu set ağaçtan semeri olan bir deve üzerinde yapmak zorunda bırakır. Şam ve Medine arasında bir kez bile dinlenmesine izin verilmez. Medine'ye ulaştığında Osman'a aynı sözleri tekrarlar: "Allah'ın malını kulları arasında paylaşır..." Ebu Zer'in "ıslah" olmadığını gören Osman, onunla konuşulmasını yasaklar. Ama Ebu Zer yasak dinlemez. Ayet ve hadislerini okumaya, kölelerin özgürlüğü, eşitliği ve servet paylaşımı için Osman'ın düzenine saldırmaya devam eder. Bunun üzerine Osman, onu kimsenin geçmediği Rebeze Çölüne sürgün eder. Rebeze çölünde önce çocukları aşıktan can verir, sonra Ebu Zer...

Ebu Zer, İslamiyet içerisinde iktidara

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Sedat Özkaracadağ: Aslen Urfa Siverekli olan Sedat Özkaradağ, Mersin'de yaşıyordu. Genç yaşlarından itibaren yaşamın bir parçası olan yoksulluktan ve ağa baskısından uzaklaşmak için çocukları ve ailesi ile birlikte Mersin'e yerleşmişti. Proletarya Parti-

si'nin bir militanı olan Sedat Özkaradağ, tutsak düşmesinin ardından hapishanede de direniş bayrağını yüksekte tuttu. Özkaradağ, 27 Aralık 1980'de tutsak bulunduğu Adana Kiremithane'deki hapishanede jandarmaların hücrelere gerçekleştirdiği baskın arama sırasında, Proletarya Partisi tutsaklarının kaldığı 2. Koğuştaki işkence sonucu katledildi.

İhtişam, debdebe ortaya çıktıkça R. T. Erdoğan, daha çok dine sarılıyor. Din, onun elinde uyuşturucu, afyon işlevi görüyor. Konuşmalarında Muhammed'in tek hurmayla doyduğunu söyleyip günü, aç gözlü olmamak gerektiğini vs. anlatıyor.

boyun eğmeyen, şatafatı-lüksü reddeden ve hep "sefillerin" yanında duran biri olmuştur. O saray sahiplerinin korkulu rüyasıdır. Muaviye'nin saraylarının günümüzde tekrar inşa edenlerin karşısında olan bizlerin Ebu Zer'i anmamamız mümkün değildir. Erdoğan'ın dini uyuşturucu olarak kullanmasına karşı, Ebu Zer'in çığlığı, Şeyh Bedreddin'in isyanıyla, Zenc'in "sahiplerin" evlerini-köşklerini yakan ayaklanması günümüz devrimci mücadelesinin bir parçası haline getirilebilir. Tarih, bu şekilde elimizdeki silahımız haline gelebilir.

Egemenlerin krizini derinleştirme sorumluluğu

17 ve 25 Aralık yolsuzluk operasyonlarının yıldönümünde, Gülen Cemaati'ne yönelik beklenen operasyon gerçekleştirildi. Aralarındaki iktidar ve rant kavgasına halkımızı yedeklemek istemektedirler.

Seçimler yaklaştıkça daha da artacağı belli olan bu dalaşın karşısında, etkin bir muhalefet izleyemememiz için bir neden yoktur. Soma'dan Ermenek'e, Yırca'dan Yalvaç'a; halkımız ölüm kalımlarla yaşam mücadelesi vermekteyken bizlerin sistemin krizini artırma sorumluluğumuz vardır. Bu kapsamda sorumluluklarımızı yerine getirmemiz ancak hedeflerimizin net olması ve kararlıca, sebat ederek, dirençle işe sarılmamızla olur. **Mücadele yürütenler açısından en kötü şey; yöntemler konusunda kendilerini sınırlandırmalarıdır! Yaratıcılık yerine, bilinenin dingin sularında yüzmeleridir. En önemlisi de devrimciler olarak zorun kahredici etkisinden uzak durmalarıdır.**

Bizlerin ezilenlerin tarihinden, yarattıkları isyanlardan, ayaklanmalardan öğrenecekleri en başta bunlardır. Muaviye'nin sarayları karşısında Ebu Zer'ce durmak, Hallac-ı Mansur gibi ezenlerin işkencesine gülmek, Şeyh Bedreddin gibi egemenin iktidarını sallamaktır. Bu yolda yürüyen Mustafa Suphilerin, Kaypakkakayaların mücadelesini büyütmezdür.

(Not: Yazıda Ali Şeriatî'nin Fecr Yayınevi'nden çıkan Ebu Zer isimli kitabından yararlanılmıştır.)

Yağmur: Trabzonspor, Çernobil, biraz(cık) da Kazım Koyuncu!



Yönetmenliğini Onur Aydın'ın yapmış olduğu, "Yağmur: Kıyamet Çiçeği" isimli film 12 Aralık'ta sinemalarda gösterime girdi. Filmin tanıtımı için hazırlanan fragmanlarında, yayımlanan röportajlarda ve billboard afişlerinde Kazım Koyuncu'nun ön plana çıkartılmasıyla filmin ilgi görmeye başladığı söylenebilir. Söz konusu Kazım Koyuncu'nun yaşamının filme çekilmesi olunca aksinden bahsetmeye gerek yok sanırız. Kazım Koyuncu'nun demokrat ve muhalif kimliği, sanatsal üretiminin halkta bıraktığı iz bu ilgiyi anlaşılır kılmaktadır. Yine filmin konu edindiği 1986 yılında Çernobil'de yaşanan nükleer patlamanın yol açtığı felaket ve Türkiye'ye "yağmurla" gelen radyoaktif tehlike ve bölgeye etkilerinin konu edildiği şekilde yapılan reklamlarda dikkat çekmektedir. Filmin

tanıtımında öne çıkarılan konulara ve Karadeniz'in eşsiz doğa güzelliğine perde arlanacağını da düşününce biz de filme gitmek istedik.

Karadeniz denince akla ilk gelenler arasında, dikkat çekici konu ve olayların birbiriyle teması olurken;

bu beklentinin özen gösterilmeksizin bir filme konu edilmesi Yağmur'un belki de en özlü tanıtımı olabilir. Trabzonspor'un ve yenilgisinin ana temasını oluşturduğu film; anlatılan o ki Trabzon Spor taraftarlarını aşan bir izleyici kitlesine ulaşmak ve başarılı filmler katına ulaşmak için Çernobil'i ve Kazım Koyuncu'yu dış kapının mandalı misali senaryosuna dahil etmiş, propaganda edildiğinin aksine bir içerikle izleyiciye ulaşmıştır. Filmin adı aldığı "yağmurdan" esinlenmeksizin Çernobil'den Karadeniz'e taşınan ve her gün çoğalan "ölümün" yeterince anlatıldığını da söyleyemeyiz.

Filmin ilk sahneleri Çernobil faciasının doğada ve insanlar üzerinde yarattığı tahribatı ve insanların bu tahribata karşı verdiği yaşam savaşını/mücadeleyi anla-

tacakmış gibi bir etki bıraksa da çok geçmeden hiç de öyle olmadığını anlıyorsunuz. Dönemin bakanlarından Cahit Aral'ın Çernobil'den etkilenmediğimizi göstermek için radyasyonlu çay içmesinin kendisine has bir davranış gibi sunulmaya çalışılması, filmin meseleye yakınlığını izah etmektedir.

Nükleer santral kurulmak istenen Sinop, dolayısıyla Karadeniz açısından konunun çarpıcılığı ortadayken; yönetmen "yağmur" nereye yağarsa tarlayı oraya taşımayı yeğlemiştir. Trabzonspor'un tarihi yenilgisini ve futbolun o bölgedeki etkilerini geniş geniş ele alan filmde evet Kazım Koyuncu diye birinin var olduğunu ve Çernobil faciasından da birilerinin hasta olduğunu zorla da olsa anlıyorsunuz.

Biraz gözlemden sonra Kazım Koyuncu'nun ve Çernobil faciasının filmde ne kadar az yer kapladığını ve özünden kopartıldığını görebiliyorsunuz. Kazım Koyuncunun hastalığının nedeni olarak kaldığı hapis hane koşullarına ve bolca içtiği sigaraya dikkatin kaydırılması, neredeyse (ki sadece radyasyona dikkat çekmek için söylüyoruz bunu) radyasyonun yol açtığı hastalıklardan bahsedilmemesi, filmin bir diğer eksik kalan tarafını oluşturmaktaydı. Görmek istediğimiz, esasta Kazım Koyuncu'nun sanatsal üre-

timi, devrimci ve demokrat kimliğinde somutlanan mücadelesi ve onu kansere karşı verdiği savaşta bu yanının güçlü kılmasıydı. Kısmen Koyuncu'nun devrimci ve muhalif kimliğine atıfta bulunulsa da esasta hüznü, dramatik aşk hikâyesini izlemiş olduk.

Bitmedi bir de kadın yanı var!

Filmin başından itibaren kadınları erkeğin gölgesinde bırakan sahnelere şahitlik ettik. "Acınası" kadınlar, kendi mücadelesiyle değil erkeklerin yardımıyla hayatlarına devam ediyorlar ya da hayatındaki erkeğin ölümüyle kadının kurtuluşu gerçekleşiyor. Filmin erk-eklere hitaben yapıldığı, uzun uzadıya yer alan futbol sahnelerinden vb. anlaşılacağı gibi kadınların hayatını anlatan sahnelerden de anlaşılacaktır.

Erkek egemen bakış açısının kendini nasıl ürettiğine ve filmin buna karşı bir şey söylemek yerine buna nasıl hizmet ettiğine dair bir fikir sahibi olabilirsiniz. Her kötülüğün Rusya'dan geldiği izlenimi veren film, Çernobil'in Karadeniz'e etkilerini yüzeysel olarak anlatırken zorla seks işçiliği yaptırılarak yaşamını sürdüren Elena'ya gönlünü kapıran gencin karşı karşıya kaldığı baskı ve şiddet çarpıcı şekilde verilmektedir. **(Bir okur)**

"Sanat sokaktan koparılamaz"

İzmir Alsancak'da 12 Aralık akşamı sokak sanatçıları zabıtaların saldırısına uğradı. Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde sokak müziği yapmak isteyen müzisyenler **Özüm Özak**, **Nurcan Arslan** ve **Aydın İşleyen** henüz yeni müzik yapmaya başlamışlardı ki zabıta tarafından hemen sert bir biçimde uyarıldılar.

İzmir Müzisyenler Derneği de bu olayın ardından sokak sanatçılarına sahip çıkarak bir eylem gerçekleştirdi. Sanatın sokakta güzel olduğunu, sokakta yapılan sanatın konserlerin aksine her gelir seviyesinden, her meslekten, inançtan, kimlikten, düşünceden insanların birlikte dinleyebileceğini savundular.

Bizler de Özgür Gelecek olarak hem darp edilen sokak sanatçılarıyla hem de onlara sahip çıkan İzmir Müzisyenler Derneği Başkanı **Oktay Çaparoğlu** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Özgür Gelecek: Sokak sanatçılarına yapılan saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz? Artan saldırıların nedeni nedir sizce?

Oktay Çaparoğlu: İzmir'de Ocak ayında yine zabıta tarafından sokak sanatçılarına yönelik cezalandırmalar, zabıta şiddeti ve yasaklamalarla karşılaşmıştık. Artan yoğun baskılar üzerine hem İzmir Valiliği'ne hem de İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne dilekçelerle yaşanan sorunun nedenlerini sormuştuk ve yaklaşık 500 kişinin katıldığı müzikli bir yürüyüş düzenlemiştik. Sokaklardan sanatı söküp atmaya çalışan zihniyetin hedefinde as-

lında sadece sokak sanatçıları yok. Sokak hayvanlarından evsizlere, yoksul insanlara; kendi yaratmak istedikleri "hijyenik" şehir anlayışına ters düşen Romanlardan travesti ve transseksüeller dek bir bütün olarak sokakları kendi normallerine uygun bir şekilde yeniden biçimlendirmek isteyen bir zihniyetle karşı karşıyayız.

Sokağın insanları eşitleyen; arasındaki her türden sosyo-kültürel, ekonomik ya da kimliğe dayalı farkları önemsizleştirerek aynı düzlemde bir araya getiren özelliği, sokak sanatlarında daha da güzel bir hal alır. Mevcut sanat etkinliğini izleyen insanlar arasında duvarlar ve ayrımlar kalkar. Ve sokak sanatçıları tam da bu noktada sokağı ve gündelik yaşamı güzelleştiren, rutin içinde özünden gelen sanatıyla kattığı başka bir renk ve doku ile yaşamı daha çekilir kılan bir öznedir. Bu anlamda böylesine anlamlı bir durum oluşmasında belirleyici rol oynayan sokak sanatçılarına işportacı muamelesi yapılması "talihsizliktir."

Bir kültür ve sanat başkenti olduğu iddiasındaki İzmir'de yaşanan bu tablo utanç vericidir. Sokaktan ÖTEKİ olan her şeyi temizleme kaygısı güden, sahip olduğu yetkiyi en zayıf kesimlere karşı kullanan zihniyet ve anlayış karşısında



sokaklar sanatla güzel, sanat sokakta özgür diyerek mücadeleye etmeye devam edeceğiz.

- Size yapılan saldırıyı anlatır mısınız?

Özüm Özak: Biz üç arkadaş 2 erkek 1 kadın olmak üzere, Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde sokak müziği yapcağık saat 11.45 civarlarında. Herhangi bir para toplama amacımız yoktu, amacımız sadece müzik yapmaktı. Enstrümanlarımızı çıkardık ve bir cümbüş, bir gitar ile çalmaya başladık. İlk olarak Nayino parçasını çaldık daha sonrasında ise Kürtçe bir şarkı söyledik. Kürtçe şarkıyı çalmamızla beraber zaten karşı tarafta oturan, yüksek sesle müzik yapan bir mekânda oturan zabıta hemen yanımıza geldiler. O saatte müzik yapmanın yasak olduğunu ve bulunduğumuz noktadan gitmemiz gerektiğini söylediler. Biz de neden yasak olduğunu sorduk. Çünkü karşı taraftaki oturdukları yerden bizim sesimizden çok daha fazla müzik sesi geliyordu. Öncelikle bunu sorguladık.

Daha sonrasında bize karşı argo ko-

nuşmaya başladılar. Karşılığında biz de sert tavrımızı ortaya koyduk ve tartışma çıktı. Zabıtalardan böyle polemiklere girmeleri kurallar gereği yasak. Tartışma büyüdü ve bize karşı küfürleşmeye kadar vardı. Tam ortalık sakinleşiyorken birden biber gazı sıkmaya başladılar. Yakın mesafeden direkt yüzümüze sıktılar. Gözümüzü bile açamadığımız anda kalabalık bir zabıta grubu bizi darp etmeye başladı.

Ardından hemen Alsancak Devlet Hastanesi'ne gidip darp raporu aldık.

Suç duyurusunda bulunduk ve olay yeri görüntülerinin incelenmesi talebimiz oldu.

- Saldırıyı neye bağlıyorsunuz?

- Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde sokak müziği yaklaşık 2-3 yıldır yoğun bir şekilde yapılıyor. Son 1 yıldır da Belediye'nin, daha doğrusu devletin sokak müziğini bitirmeye, her alanda bizi kısıtlamaya çalışan çalışmaları var. Çünkü sokakta özgürce şarkılar söyleniyor; herkes her dili, her kültürü yansıtabiliyor. Bunun için bunun üzerine gidiliyor, yani 1 yıldır özellikle sokak müzisyenleri üzerinde çok büyük bir baskı kuruluyor. Bazen zabıta gelip enstrümanlara el koyup götürabiliyor, çok denk geldik. Bu tarz saldırılar gerçekleşiyor. Bu da Belediye'nin aynı zamanda toplumu biraz daha burjuvalaştırmak ve popülist bir yaşama uyarlamak amaçlı olduğu için sokak müziğini engellemeye çalışıyor.

Biz her alanda her yerde her kültürü her dili dillendirmeye devam edeceğiz.

Direnene bir destan, diretene “çuval”

Pirsûs: Tarihsel görev ve sorumluluklarla yüklü Kobanê direnişi geçen aylara inat umudu büyötmeye devam ediyor.

AKP hükümetinin IŞİD çetelerine katliam zemini yaratma çabası, yeni bir evreye geçerek sınırın bu tarafında kalan Perepere köyünün taranması ile sonuçlandı. AKP ve onun pratik adımlarının halklara zulüm ve ölümden başka bir şey getirmediği su götürmez bir gerçek olarak tekrar ve tekrar karşımıza çıkmaktadır. Yaşatılmaya çalışılan bunca zorluğa rağmen Kobanê direnişi ve onun diğer bütüncülleştirilenlerinin geline aşamada içerisinde neleri barındırdığını HDP Şırnak Milletvekili **Faysal Sarıyıldız**'a sorduk.

- Ö.G.: Kobanê direnen halklar için ne anlama geliyor sizce?

- Bölgesel ve merkezi hegemonik küresel güçler tarafından desteklenen bu vahşi IŞİD yapılanmasının Kobanê'ye dönük saldırısı bununla birlikte eş zamanlı Kobanê direnişi üç ayı geride bıraktı. Gerçekten Kobanê halkı ve tüm insanlık açısından çok zorlu ama gerçekten insanlığın gururunu sonuna kadar koruyan bir süreç yaşandı. Büyük bedellerle insanlığın onuru korundu orada. Niye insanlığın onuru diyoruz? Çünkü orada insanlığın ortak değerleri korunuyor/korunmaya çalışılıyordu. Bilindiği gibi iki yıl kadar önce Kobanê'de daha doğrusu Rojava Kürdistanı'nda demokratik özerklik temelinde üç tane kanton ilan edildi. İlan edilen ilk kanton Kobanê'dir. Bu kantonların bölgelerdeki kimi güçlerin, devletlerin ilişkisinin niteliğini anlamak açısından bilmek gerekiyor. Hangi esaslar üzerine kurulduğunu anlamak gerekiyor.

Kobanê'de aslında halkların ortak iradesi ve ortak değerleri temelinde bir top-

lumsal sistem inşa edildi. Aslında sadece Kürtlerin değil orada yaşayan tüm etnik kökenlerin, tüm kültürlerin ve bunun yanı sıra ezilen halkların ve sınıfların mücadelesi yürütüldü. Çünkü orada aynı zamanda demokratik sosyalist bir yönetim inşa edilmek istendi. Bu sistem, bu yönetim insanların binlerce yıllık hegemonik güçlerce gasp edilen değerlerinin tekrar geri alınması mücadelesiydi aynı zamanda. O nedenle bölgedeki hala despotik, hegemonik devletler orada inşa edilen süreçten rahatsız oldular.

- Kobanê'de süren savaş-hangi minvalde ilerliyor?

- İki güç arasında bir dengesizlik vardı. Teknik imkân dengesizliği vardı. Buna rağmen Kobanê 3,5 aydır hala ayakta ve direniyor. Çeteler son süreçte birçok alanda darbelenmiştir. Geri püskürtülmüştür. Şu an Kobanê'de çetelerin püskürtülmesi mücadelesi veriliyor. Büyük oranda da şehirden püskürtüldüler. Ama hala şehrin kimi noktalarında varlar.

- IŞİD çeteleri TC ve AKP ile Kobanê'de bir katliam senaryosunu hayata geçirmek için ellerinden geleni yaptılar/yapmaya devam ediyorlar...

- Tabii söz konusu TC ise çetelerle ilişkisini iyi anlamak gerekiyor. Türkiye bu süre boyunca sürekli bir şekilde bu çeteleri destekler şekilde onlara katliam zemini, imkânı sağlayacak bir ilişki kurdu. Kimi zamanlar trenlerle çetelere içerisi silahla dolu sandıklar bırakıldı. Basında da çok işlenen bir diğer kanıt ise “Türkiye'deki iktidar kavgası”nda özellikle ortaya çıktı. “MİT tırları” denilen tırlarla söz konusu fundamentalist ırkçı çetelere iki yıldır silah taşıyor. Ve hala da benzeri yardımlar devam ediyor.

Türkiye'nin söz konusu çetelerle olan ilişkileri de devam ediyor.

Belki ilk günkü gibi

aleni bir şekilde yapılmıyor fakat onların birçok vahşi saldırılarına sessiz kalınıyor. Son olarak da sınır boyundaki bir köye çeteler tarafından -Perepere Köyü- ağır silahlarla ateş edilmiştir. Bir insan yaralandı ve evler delik deşik olmuş durumda. Türk askeri olay yerinden çekilmiştir. Böylesi durumlarda aslında angajman kuralının hemen işletilmesi gerekmektedir. Ama Türkiye bunu da yapmadı. Askerler oradaki vatandaşları çetelerin vahşi saldırılarıyla yüz yüze bıraktılar.

Daha 20 gün kadar önce Türkiye gümrük sınır kapısından Kobanê'nin merkezine doğru bir çete saldırısı gerçekleşti. Orada birçok sivil yaşamını yitirdi. Askeri bir aracın -içerisi patlayıcı maddelerle dolu olan bir araç-Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan geçmek suretiyle gerçekleştirdiği eylem büyük yıkıma neden oldu.

Biz o süreçte Kobanê kanton yönetimiyle yaptığımız görüşmelerde “Şok olduk. Biz bu kadarını beklemiyorduk. Yani Türkiye'nin o sınır kapısından insani yardımlarını bekliyorduk ama bu çetelere imkân sağlandı ve çeteler ölüm kustular o kapıdan” dediler.

Geline aşamada Kobanê hala direniyor. Şu an Kobanê'de hala direnen sivil insanlar da var.

Tabii bunu salt bir Kürt Ulusal Hareketi olarak tanımlamak eksik kalır. Bunun ötesinde boyutları olan bir harekettir. O nedenle dünyanın dört bir yanından insanlar sınıra aktı.

Sonu gelmemiş bir roman “Kobanê”

- Bir kadın devrimi ve enternasyonal bir direniş olarak da adlandırılıyor Kobanê süreci. Bu konuda neler belirtebilirsiniz?

- Türkiye sosyalist hareketinden, demokratik hareketinden birçok insan oraya gitti ve orada onur mücadelesi verdi. Bu çerçevede en son yaşamını yitiren enternasyonalist arkadaşımız olan **Sibel Bulut**, yaşamını yitirmeden önce bir mülakat ver-



Geline aşamada Kobanê hala direniyor. Şu an Kobanê'de hala direnen sivil insanlar da var. Tabii bunu salt bir Kürt Ulusal Hareketi olarak tanımlamak eksik kalır. Bunun ötesinde boyutları olan bir harekettir. O nedenle dünyanın dört bir yanından insanlar sınıra aktı.

mişti. Aynen şöyle “Ben sosyalist olduğum için buradayım. Komünist olduğum için buradayım”. Aslında bu komünizmin, sosyalizmin fitratını da ele veren bir yaklaşım. Nerede ezilen bir halk var ise ve hele direnen bir halk var ise onlarla birarada olmak gerekiyor. Aslında bu sözler manifesto niteliğindedir. Dolayısıyla değer biçmek, sahip çıkmak gerekiyor bu sözlerle.

Gerçekten de Sibel yoldaşımızın söyledikleri çok doğrudur. Çünkü Kobanê'de sadece bir halkın değerleri korunmuyor. İşte bahsettiğimiz toplumsal sistemde, demokratik sosyalizm dediğimiz sistemde kendini şu paradigma ile tanımlıyor. Demokratik, özgürlükçü, ekolojik, kadın devrimi olarak kendisini tanımlıyor. Ve o harekette dünyanın en büyük ulusu niteliğindeki kadınların özgürlüğü esas alınıyordu. O harekette ezilen insanların, sömürülen, emeğine el konulan insanların mücadelesi veriliyor.

100 yazar bir araya gelse Kobanê'nin romanını yazamaz. Orada yüzlerce insan feda ruhuyla direndi. Ve Kobanê'nin onurunu yere düşürmediler/korumaya devam ettiler. Öyle inanıyoruz yakın bir zamanda Kobanê'nin zaferinin muştusu da hepimizle paylaşılır, insanlıkla paylaşılır.

Kobanê bize şunu da gösterdi; eğer bir halk, toplum, hareket örgütlü ise, inancı güçlü ise ve feda ruhu taşıyor ise karşıdaki güç ne olursa olsun dünyanın en ileri tekniği de olsa yenilmeye mahkûmdur.



Maraş'ı unutma!



İzmir: Narlıdere'de Partizan'ın da içinde yer aldığı Emek ve Demokrasi Güçleri Maraş katliamında yaşamını yitirenleri andı ve katliamı protesto etti.

Narlıdere eski belediye binası önünde bir araya gelen kitle buradan sloganlar eşliğinde Demokrasi Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

"Dün Maraş'ta bugün Sivas'ta çözüm faşizme karşı savaşa", "Der-sim, Maraş, Roboski unutulmaz hiçbirini", **"Maraş'ı unutma unutturma"** şeklinde slogan atan kitle Demokrasi Meydanı'na geldi.

Burada kitle adına Narlıdere Alevi Bektaşî Derneği Başkanı **Mustafa Arslan** basın açıklaması yaptı. Arslan Maraş ve 19 Aralık hapishaneler katliamlarına dair hatırlatmalarda bulunarak, katliamlarla devletin yüzleşmesi gerektiğini dile getirdi.

Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

Durmaz ve Canpolat serbest bırakılsın

İstanbul: F oturumu, her hafta olduğu gibi bu hafta da Galatasaray Meydanı'nda gerçekleşti. İHD Cezaevi Komisyonu tarafından düzenlenen eylem **Mehmet Canpolat** ve **Ramazan Durmaz**'ın serbest bırakılması için yapıldı.

Eylemde ilk olarak Mehmet Canpolat'ın kızı **Berivan Canpolat** söz aldı.

Geçtiğimiz Pazartesi günü babasının Adli Tıp'a sevk edilmesini gerekirken hastalığı sebebiyle sevk işleminin yapılmasının engellendiğini belirten Canpolat; babasının yoğun bakıma kaldırılmasını talep ettiklerini belirtti.

Canpolat'ın ardından bu haftaki basın metnini **Aylin Hacaloğlu** okudu. Hacaloğlu, AKP hükümetinin "kamu düzeni" adına çıkartmak istediği "güvenlik paketi"ne değindi. Halacoğlu, "AKP hükümeti son çıkarttığı baskı ve zulmü artıran güvenlik yasası ile insanlık dışı, gayri ahlaki uygulamalarını meşrulaştırmak istemektedir" dedi.

"Hasan Gülbahar'a özgürlük" standı

1981 yılında, askeri darbeden hemen sonra tutuklanan Hasan Gülbahar bir süre Mersin Hapishanesi'nde tutulduktan sonra Malatya Hapishanesi'ne gönderildi. Gülbahar, TKP/ML TİKKO davasından müebbet hapis cezası almış, 1991 yılında şartlı tahliye edilmişti. 1995 yılında İzmit'te yeniden tutuklanmış ve 18 yıl sürecek hapishane turu başlamıştı; Ko-

caeli, Kayseri, Ermenek, Kandıra, Bafra...

30 yıldan sonra tahliye edilen Gülbahar, yeni hayatına başladıktan 17 ay sonra Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin tahliye kararını bozmasıyla 5,5 sene daha tutuklu kalmaya zorlanıyor.

Biz de **Mersin Yeni Demokrat Gençlik** olarak bu adaletsizliği

19 Aralık Direnişi eylemlerle selamlandı



19-22 Aralık 2000 tarihinde hapishanelerde F tipine karşı direnen siyasi tutsaklara "hayata dönüş" adı altında yapılan katliamın yıldönümünde birçok ilde eylemler düzenlendi.

İstanbul: İHD, ESP, Emek ve Özgürlük Cephesi, Partizan, Ölüm-süzlerin ve Tutsakların Sesi Platformu, DHF ve TUAD, katliamı protesto etmek için Tünel'den Galatasaray Lisesi'ne bir yürüyüş düzenledi.

Katliam sırasında yaşamını yitiren 28 tutsağın fotoğraflarının olduğu dövizlerin taşındığı yürüyüş, Galatasaray Meydanı'nda sonlandırıldı ve ardından yapılan basın açıklamasını İHD İstanbul Şube üyelerinden **Neriman Çelik** yaptı.

Katliamın bir yıl boyunca hazırlı-

ğının yapıldığını söyleyen Çelik, devletin, düşmana karşı savaşa hazırlanır gibi 19 Aralık katliamını planladığını ve her türlü silah, bomba ve halen ne olduğu tespit edilemeyen kimyasallarla katliamı gerçekleştirdiğini söyledi. Çelik, tüm bunlara rağmen devletin; tutsakların iradesini teslim almayı başaramadığını vurguladı.

Hasta tutsakların isimlerinin yazılı olduğu pankartın da açıldığı eylem, saygı duruşunun ardından sonlandırıldı.

İzmir: İHD'nin İzmir'de eylem düzenlediği eylemde **Partizan**, **HDP**, **YDG** gibi kurumlar da yer aldı.

YKM önünden ellerde meşalelerle ve "19 Aralık'ı unutmamak, unutturmayacağız", "19 Aralık katliamını unutma! Unutturma" pankartlarıyla eski Sümerbank önüne doğru yürüyüşe geçen kitle sloganlarla yürüyüşünü sonlandırdı ve Konak eski Sümerbank önüne gelindiğinde burada bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını İHD Genel Başkan

Öztürk Türkdoğan yaptı.

19 Aralık gününü "Cezaevlerinde İnsan Hakları İçin Mücadele ve Dayanışma Günü" olarak ilan etme kararı aldıklarını söyleyen Türkdoğan, "Gün, tutuklu ve hükümlülerle dayanışmayı, onların cezaevlerinde de insan

karşı Mersin Üniversitesi'nde "Hasan Gülbahar'a özgürlük" standı açtık. Standımızı Gülbahar'ın fotoğraflarıyla renklendirdik.

"Hasan Gülbahar'a bir mektup da sen yaz" şiarıyla 19 Aralık gününe kadar devam edecek bir mektup süreci başlattık. Gülbahar'ı tanıyan tanımayan birçok öğrencinin geldiği standımızda, yaşanan süreci öğrencilere anlattık.

Yazılan mektupları toplu bir şekilde göndereceğiz. **(Mersin YDG)**



onuruna uygun koşullarda yaşamasını amaçlamaktadır" dedi.

İzmir Müzisyenler Derneği'nin de bir müzik dinletisi gerçekleştirdiği eylem alkışlar ve sloganlarla son buldu.

Ankara: ESP, BDSP, Partizan, Devrimci Proletarya, DHF ve Kaldıraç Sincan Hapishanesi önünde eylem gerçekleştirdi. Yapılan basın açıklamasında 1991'de TMK'da (Terörle Mücadele Kanunu) yapılan değişikliklerden 96 hapishaneler katliamına, Buca-Ümraniye-Diyarbakır Hapishaneler katliamından 97 Ağustos Genelgesi'ne ve Ulucanlar katliamına kadarki süreç aktararak hücreli F Tipi hapishaneler için nasıl bir zemin yaratıldığı anlatıldı.

Açıklama kendi yasalarını çiğneyerek ileri demokrasi naraları atanların; tarihin tekerleği döndüğünde bu halka hesap vereceğinin ve bütün katliamların hesabının er ya da geç sorulacağını söylenmesiyle sonlandırıldı.

Açıklamanın ardından tekrar devrimci tutsakların kaldığı hücrelerin olduğu 1 No'lu F Tipi ve Kadın Kapalı Hapishaneleri'ne sloganlarla yüründü. Yürüyüşün ardından eylem sonlandırıldı.

508. hafta: "İsmail Bahçeci nerede?"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 508. kez bir araya gelerek 20 yıl önce kaybedilen **İsmail Bahçeci**'nin akıbetini sordu.

Eylemde ilk olarak, Fehmi Tosun'un eşi **Hanım Tosun** konuştu. Kayıplarının hiç unutulmayacağını, onların hiçbir zaman ölmeyeceğini ve bu konuda söz verdiklerini belirten Tosun, 19 Aralık günü İstanbul 5. Ağır Ceza

Mahkemesi'nde görülen 28 Şubat davası ile ilgili "mağdur sıfatıyla Çağlayan Adliyesi'ne gelen eski Başbakan Tansu Çiller insanlarımızın katilidir. O değil başbakan, bir insan, bir anne dahi olamaz. Dün imkânım olsaydı, yüzüne tükürmek için giderdim" dedi. Hanım Tosun'un yaptığı konuşmanın ardından, İsmail Bahçeci'nin bir şiiri okundu.

Okunan şiirin ardından İsmail Bahçeci'nin kardeşi **Umut Bahçeci** söz aldı.

20 yıldır abisini aramaktan bir an olsun vazgeçmeyen Umut Bahçeci; 20 sene önce polisler tarafından kaçırılan İsmail Bahçeci'nin, tüm başvurulara rağmen izine ulaşamadıklarını belirtti. Umut Bahçeci'nin konuşmasının ardından bu haftaki basın metnini **Meral Çıldır** okudu.



YDG birçok ilde alt konferans gerçekleştirdi



Yeni Demokrat Gençlik (YDG) 9.'sünü düzenleyeceği "Gericiliğe, şovenizme, haksız savaşlara; sınırsız direniş" şiarlı konferansı öncesinde İstanbul, İzmir, Dersim ve Mersin'de alt konferans gerçekleştirdi.

İstanbul:

YDG'nin bir yıllık politik yönelimini belirleyecek 9. konferansımızın gündemlerini tartışmak üzere gerçekleştirdiğimiz alt bölge konferansımızın başlangıcında Arin Mirkan, Suphi Nejat Ağırnaslı ve Kader Ortakaya şahsında tüm devrim ve Kobanê şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından alt bölge konferansında gündemlerimizi tartıştık. Geçmiş süreç değerlendirmesinde bir yılda YDG'nin birçok kampanya ve pratik eylem yaptığını, geçmiş yıllara göre daha hareketli olduğunu ve bu hareketliliğin örgütümüzde somut ilerleme kaydettiğini ancak bu hareketliliğimizi daha kurumsal hale ve somut hedefe yönelmemiz gerektiği üzerinde tartışıldı. Lise sunumunda; imam hatip, meslek liseleri, 4+4+4, TEOG ve zorunlu din, Osmanlı dersleri ve yozlaşma konuları tartışıldı.

Kadın sunumunda YDG'nin kadın çalışmalarını daha merkezileştirmesi ve süreklileştirilmesi tartışıldı. Ortadoğu ve politik sürece yönelik sunumda Suriye gibi diğer Arap ülkelerinde yaşanan çatışmaların sorunu emperyalizm ve sömürge sorunu olduğu bu çatışmaların Arap Baharı'yla başladığını şu anki mevcut durumda radikal İslamcı örgütlerin emperyalizmin taşeronu olduğu, bu süreci de Türkiye'nin desteklediğini ve bu destekle-



me politikasına karşı bir set olabilmek üzerine tartışıldı. Alt konferansımızın son sunumu olan önümüzdeki süreçte ise geçmiş süreçte yaşadığımız sorunların ve olumlulukların üzerinde tartışarak oylama yapıldı.

(İstanbul YDG)

İzmir:

Konak TÜMTİS'te yaptığımız Bölgesel Alt Konferansımıza katılım oldukça iyiydi. Genel konferanstaki gündemlerimiz doğrultusunda sunumlarımızı yaptık. İlk önce geçmiş süreç değerlendirmesi, Ortadoğu politikasının sunumları yapıldı. Ardından 1 saatlik ara verip Kadın Faaliyeti, Lise Faaliyeti sunumlarını gerçekleştirdik.

Geçmiş süreç değerlendirmesinde kitlelere nasıl daha iyi gidebiliriz ve genel konferansa katılımı artırmak için faaliyet alanlarında neler yapabileceğimizi tartıştık. Ortadoğu sunumunda sorular çıkartılıp sorular üzerinden tartışmalar yürüterek devam ettik.

Kadın Faaliyeti sunumunda 25 Kasım örgütlenmesi atölye çalışmalarını ve YDG'li kadınların konferansa hazırlık süreci üzerinden tartışmalar yürütüldü. Lise Faaliyetinde TEOG ve

4+4+4 sistemi üzerinden, Meslek Liselerindeki staj sömürsünden tartışmalarımızı yürüttük. 9. Konferansa hazırlık amacıyla yaptığımız bölgesel alt konferansı bizi konferansa daha iyi hazırladı. (İzmir YDG)

Dersim:

12 Aralık Pazar günü Pertek Merkez'de alt konferansımızı gerçekleştirdik. Kavgada ölümsüzleşen tüm devrim şehitleri, mücadelemize ışık tutan

Barbara Anna Kistler, Kobane'de şehit düşen Paramaz Kızılbaz, Kader Ortakaya ve 12 Aralık'ta toprağa düşen MLKP şehidi Sibel Bulut şahsında saygı duruşu gerçekleştirdik. DGH ve YDG-H gibi kurumlardan gelen selamlama "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları eşliğinde okundu. Elazığ ve

Erzincan YDG'nin de dâhil olduğu alt konferansımızda katılan alanların geçmiş süreç raporlarının aktarımı yapıldı. Bir yıllık faaliyetimizde Kürt Ulusal Meselesi noktasındaki tavrımızı belirginleştirdiğimizi açıkça gördük. Rojava, Şengal ve Kobane için başlattığımız kampanya üzerine de tartışmalar gerçekleştirildi. Diğer bir sunum olan Ortadoğu meselesi pek tabii daha fazla soru ve de tartışma bileşeni içerisinde gerçekleştirildi. Hem bu süreçten faydalanmak isteyen emperyalist güçler üzerine hem de AKP hükümetinin katliamlarını teşhir edici tartışmalar ile YDG olarak işlettığımız ve işleteceğimiz tavır yönünde sunum şekillendirildi.

Lise sunumu ise TEOG sistemi, liselerdeki geleceksizleştirme ve de polisin faşist baskıları üzerine inşa edildi. TEOG sistemi üzerine bilgi sahibi olmayan ortaokul öğrencilerinin soruları cevaplandırıldı ve eğitimden sorumlu kimselerin bireyden doğru şekillenen ve öğrencilerin isteği, bilgisi dışında oluşan bir sistemin çarkı haline getirildikleri bir kere daha görüldü. Kadın sorunu üzerine gerçekleştirilen sunumda kadın sorununun daha iyi kavranması için kadına yö-

nelik şiddet türleri, ataerkil sistemin kadını sıkıştırmak istediği kalıpları aktarıldı.

Son olarak yozlaştırma politikalarının daha şiddetli olarak uygulandığı Dersim ve benzeri şehirlerdeki gerçeklikler ve de karşısındaki sert duruşumuzun aktarımı yapıldı. Dersim'de işletilen yozlaştırmaya karşı kampanyanın kazanımları ve eksikleri de tartışıldı. Konferansın sonunda sahne alan yerel grup okudukları ağıtlar ile konferansımızı anlamlandırdılar.

(Dersim YDG)

Mersin:

Çukurova bölgesi olarak 15 Aralık günü Mersin'de alt konferansımızı gerçekleştirdik.

İlk gündemimiz olan geçmiş süreç değerlendirmesini; örgütlü hareket edebilme, refleks gösterebilme, militanlık, kitle faaliyeti ve demokrasi işleyişimiz başlıkları altında tartıştık.

Bir sonraki gündem olan politik gündemi ise; AKP'nin dış politikaları, gerici çetelere destek, emperyalistlerin Ortadoğu planları, AKP ve ABD ilişkileri, Rojava ve Görevlerimiz başlıkları altına tartıştık. Yaptığımız tartışmalar genel olarak verimli geçti. Tartışmalara bütün YDG'lilerin katılması fikrini söylemesi konusunda yapılan eğitim çalışmalarının önemli bir etkisinin olduğunu da söylemek mümkün. YDG'nin Kürt sorunu ile nasıl ilişkilendiği, ürettiği politikaları hayata geçirme noktasında attığı adımları ve artık YDG'nin kendini ulusal sorunun bir öznesi olarak görmesi ve buradan doğru politikalar üretmesi gerektiği üzerine tartışmalar yürüttük.

Bir diğer başlık ise kadın faaliyeti değerlendirmesiydi. Bu konu kapsamında YDG merkezi kadın komisyonunun işleyiş tarzı, kısaca tarihi ve 1 yıllık faaliyet sürecinde yaptığı çalışmalardan bahsedildi ve bu eksenle değerlendirmeler yapıldı.

Alt konferansımızda son olarak ise lise gündemini tartıştık. Alanda bulunan liseli yoldaşların yaptığı sunumun ardından YDG'liler olarak devletin liselilere yönelik politikalarını, eğitim sistemini, zorunlu din derslerini ve TEOG sistemini tartıştık.

(Mersin YDG)

İsviçre'den Urmiye direnişçilerine destek eylemi!

Bern: İran Devleti'nin devrimci, yurtsever tutsaklara yönelik insanlık dışı uygulamalara ve yapılan idamları karşı, Demokratik Kürt Toplum Merkezi'nin çağrısı üzerine, içinde İTİF' in de yer aldığı İDGB ve İnsan Hakları ve Dayanışma Derneği'nin de destek verdiği eylem 17 Aralık günü İsviçre'nin Bern kentinde gerçekleştirildi.

Gerici ve faşist İran Devleti'nin uyguladığı idamları ve devrimci, yurtsever tutsaklara yönelik işkence ve tecridi protesto etmek, İran zindanlarında açlık grevinde olan tutsaklara sahip çıkmak için, Bern Helvetiaplatz meydanında miting düzenlendi.

Mitinge Kürt kurumlarının yanı sıra Türkiyeli devrimci kurumlarda destek

verdi. Yapılan Türkçe ve Kürtçe konuşmalardan sonra bir heyet şeklinde İran Bern Konsolosluğu önüne siyah çelenk bırakılarak protesto edildi.

Yaklaşık bir buçuk saat süren eylemde kitle sık sık sloganlarla İran Urmiye direnişini selamladı ve İran faşizmini protesto etti.





YDG 9. Konferansı sona erdi: “Cüret ve kararlılıkla daima ve daima ileri”



YDG'nin 9. Konferansı 20 Aralık günü saat 11.00'de İstanbul Su Gösteri Merkezi'nde başladı. Konferansı başlatmak üzere yapılan açılış konuşmasında yoğun geçen bir yıl kısaca anlatıldı. Açılış konuşmasının ardından Arın Mirkan, Kader Ortakaya, Suphi Nejat Ağırnaslı, Sibel Bulut şahsında ve tüm Kobanê şehitleri ve 19-22 Aralık hapis-haneler katliamında şehit düşen tüm devrimciler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Türkçe, Kürtçe ve Arapça yapılan konferans selamlamasından sonra konferansa başlandı.

İlk olarak bir yıllık pratik faaliyetimizi anlatan sinevizyon izlendi. Sinevizyon sırasında sık sık “Berkin Elvan ölümsüzdür”, “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya”, “Beşler yaşıyor, kavga sürüyor”, “Bijî berxwada Kobanê” vb. sloganları atıldı.

Sinevizyondan sonra Divan yerini alıp katılımcıları selamlayarak sunumları başlattı. İlk sunum olan Geçmiş Süreç Değerlendirmesi sinevizyonu destekler nitelikte idi ve Türkiye'nin bir yıllık politik gündemi, YDG'nin bu gündemlerdeki konumu ve niteliğinden bahsetti. YDG'nin örgütlenbilmesine ve bu noktada üzerimize düşen görevlere değinildi.

YDG'nin işleyişi, komisyonların işletilmesi olumlu ve olumsuz yanları ile değerlendirildi ve bu değerlendirmeler tartışmalarla somutlandı. Tartışma esnasında katılımcılar tarafından tekrar tartışılmak üzere Divan'a öneriler sunuldu. Tartışmalar

belirli bir doyumluğa ulaştıktan sonra sunum sonlandırıldı.

İlk sunumun ardından ATİK-YDG konferansı selamlamak üzere kürsüye çıkarak Avrupa'daki gençliğin durumu, kendi yönelimleri ve örgütlenme ve çalışma tarzlarını anlattı. ATİK-YDG'nin selamlamasının bitmesiyle ara verildi. ATİK-YDG'nin ardından Tutsak Partizanların mesajları okundu.

Devamında konferansa destek veren Pınar Aydınlar kürsüye çıkarak YDG'nin mücadelesinin başarısını dileyen bir konuşma yaptı. Aydınlar'ın ardından “Taciz ve Tecavüz Kıskaçında Genç Kadınlar” başlıklı sunum yapıldı ve politik erkek egemen sistem, devletin kadına yönelik baskı ve sindirme politikaları, gün geçtikçe büyüyen kadın direnişi, 8 Mart Dünya ve 25 Kasım çalışmaları başlıklı konulara değinildi.

YDG'nin var olan kadın komisyonlarının yenilenmesi gerektiği, kadın komisyonları üzerinden Mersin ve İzmir'in pilot bölge seçilerek çalışma yürütülmesi ve örgütümüzün erkek egemen zihniyetiyle mücadele etmede nasıl çalışma yürütülebileceği üzerinde duruldu. Sunumun bitmesiyle serbest kürsüye geçildi.

2. Gün

Konferansın ikinci günü saat 11:00'de başladı. Konferans sunumlarına geçmeden önce geçmiş politik süreç sinevizyonu izlendi. Geçmiş süreç sinevizyonunun ardından Liseli YDG'nin sunumu yapıldı. Liseli YDG'nin yaptığı

sunumda TEOG, meslek ve imam-hatip liselerin durumu, yozlaşma ve uyuşturucu olmak üzere liseli gençliğin YDG liseli komisyonlarında, liseli kampanyalar şeklinde örgütlenmesi gerektiği vurgulandı.

Liseli YDG sunumunda İzmir, İstanbul, Dersim, Antakya ve Ankara kendi alan deneyimlerini aktardılar. Sunumda, YDG'nin içerisinde liselerin öz örgütlenebileceği mekanizmalar ve komisyonlar açılması gerektiği ve liselerin divan toplantıları gibi merkezi toplantılar örgütlenmesi üzerinde duruldu.

Semt ve liseli gençlik arasındaki bağın kopartılmayıp bu iki alan üzerinde yoğunlaşılması ve tek tek sınav sistemine değil de elemeci sınav sisteminin tamamını hedef alan politika kolunması üzerinde sonlandırılarak konferansa ara verildi.

Konferansın ikinci oturumu Ortadoğu sunumuyla başladı. Sunumda Ortadoğu'nun mevcut politik durumu üzerinde duruldu. Ortadoğu'da yaşanan çatışmaların fitilinin Arap Baharı'nda kitlesel isyanlarda yakıldığı ve emperyalizmin bu potansiyel üzerinden plan yaptığı vurgulandı.

Suriye'de oluşturulan Rojava kantonları ve Kobanê direnişinde AKP'nin saldırganlığını artırdığını, bunun somut ayağı olarak içte Kürt ulusunun kazanımlarına dışta da İŞİD'e destek vererek emperyalistlerin taşeronluğunu yaptığı üzerinde duruldu. YDG'nin ise saldırılara karşı girişilen serhildanlara

ve direnişlere nasıl ve hangi tarzda katılım göstereceği ve bu somut olaylara karşı Suroç pratiği olumlu örnek olarak verildi.

YDG'nin önümüzdeki süreçte Kürt halk gençliğini örgütlemek için Türkiye Kürdistanı'na yönelmesi gerektiği üzerinde durularak konferansın Ortadoğu sunumu sonlandırıldı.

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmanın bugün Kobanê'de direnmek olduğuna ilişkin yapılan vurguda Kobanê'de direnen Maoistlere selam gönderildi.

Yapılan konuşmaların ardından pratik günün her türlü ideolojik politik çıkmazın ilacı olduğu şovenizm zehrinin Kobanê direnişi ile kırılması gereken bir hedef olduğuna değinildi.

Bu sunumun ardından Partizan adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada konferans selamlanırken “Yoldaşlar, bizler de sizler gibi heyecanlıyız. Biz bu heyecanı Kobanê'de direnen Maoistlerden alıyoruz. Biz bu heyecanı Dersim dağlarında kavgayı adımlayan ve yaratan Partizanlardan alıyoruz. Biz bu heyecanı Aşkın Günel yoldaşın cüretinden Sefağül yoldaşın cesaretinden ve kavgaya olan bağlılığından alıyoruz” denildi.

Yapılan açıklamanın ardından kısa bir ara verildi. Aranın ardından önümüzdeki ürece ilişkin YDG'nin iç ve dış pratik süreçlerine ilişkin önergeler okundu. Yapılan önergeler oylanarak politik sürece ilişkin yeni yönelimler belirlendi.

